

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

ÎNCHEIEREA COLECTIVIZĂRII AGRICULTURII ÎN REGIUNILE BANAT ȘI CLUJ

Comitetului Central
al Partidului Muncitoresc Român,
tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej

Comitetului Central
al Partidului Muncitoresc Român,
tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej

Scumpe tovarășe Gheorghiu-Dej,

Scumpe tovarășe Gheorghiu-Dej,

Comitetul regional Banat al P.M.R. și comitetul executiv al statului popular regional raportează Comitetului Central, dumneavoastră personal tovarășe Gheorghe Gheorghiu-Dej, că marea sarcină privind colectivizarea agriculturii în regiunea noastră a fost îndeplinită cu succes.

Pășind cu încredere pe drumul arătat de partid, drumul gospodăriei colective — singurul care asigură țăranilor muncitoare un trai îmbelșugat și fericit — peste 154.000 familii de țărani muncitori români, germani, maghiari, sârbi și alții din regiunea Banat s-au unit și lucrează înfrățiți în 483 gospodării colective care dețin 582.912 ha. teren arabil, ceea ce reprezintă 89,6 la sută din suprafața colectivizabilă a regiunii.

Colectivizarea agriculturii regiunii Banat demonstrează încrederea neamănată a maselor țărești în politica înțeleaptă a partidului nostru, creșterea conștiinței socialiste a țăranilor muncitoare, justiția politică partidului, de întărire continuă a alianței muncitorești-țărești.

Organele și organizațiile de partid, sfaturile populare și celelalte organizații de masă au muncit cu abnegație pentru a traduce în viață sarcinile stabilite de cel de-al III-lea Congres al P.M.R. privitoare la încheierea colectivizării agriculturii. Numeroase gospodării colective s-au dezvoltat permanent și au sporit producția de cereale, posedă ferme mari de animale, devenind exemple demne de urmat. Prin munca harnică a țăranilor colectivizați a sporit an de an numărul gospodăriilor colective milionare și multimilionare care au schimbat înfrățirea satelor bănățene.

Transformări adânci s-au petrecut în viața satelor noastre colectivizate. Astăzi în satele bănățene te întâmpină nu numai: tarile nesfrîșite, case noi, nenumărate construcții — grajduri, săvane, magazii, — mașini agricole dintre cele mai moderne.

Gospodăriile colective din regiunea noastră au sporit veniturile bănești la peste 620.000.000 lei revănzând în medie 110.000 lei la suta de hectare teren agricol. Multe gospodării colective au obținut venituri de peste 300.000 lei la suta de hectare.

Dezvoltarea și înfrățirea economic-organizatorică a gospodăriilor agricole colective, creșterea producției vegetale și animale au dus la creșterea averii obștești, la sporirea veniturilor colectivizatorilor. Valoarea zilei-muncii a crescut an de an.

La obținerea acestor succese a contribuit în mare măsură sprijinul multilateral și permanent acordat de stat gospodăriilor colective prin credite, mașini agricole, semințe, îngrășăminte și altele.

Succesele obținute de gospodăriile agricole colective sînt rodul muncii politice permanente duse cu răbdare de organizațiile de partid, organizațiile de masă, de colectivități, pentru convingerea țăranilor muncitori de a pasi pe baza liberului consimțămînt, pe drumul gospodăriei agricole colective, singurul drum care duce la belșug și bunăstare.

Încheierea procesului de colectivizare a agriculturii în regiunea noastră ne oferă posibilități nelimitate pentru creșterea producției agricole, vegetale și animale, pentru ridicarea permanentă a nivelului de trai material și cultural al țăranilor colectivizati. Totodată ne creează posibilități tot mai mari pentru a sporii aportul regiunii la asigurarea fondului central al statului, la aprovizionarea din ce în ce mai bună a populației de la orașe cu produse agroalimentare.

Cu prilejul încheierii procesului de colectivizare a agriculturii în regiunea noastră, Comitetul regional de partid Banat, asigură conducerea partidului nostru, pe dumneavoastră iubite tovarășe Gheorghe Gheorghiu-Dej, că organele și organizațiile de partid, oamenii muncii de la ogoroare bănățene vor munci cu și mai mare înfocare pentru consolidarea economic-organizatorică a gospodăriilor agricole colective, în vederea obținerii de producții sporite de cereale și mai ales de grâu și porumb. Vom folosi din plin condițiile materiale existente și experiența colectivizatorilor pentru a crea puternice ferme de animale proprietate obștească în toate gospodăriile agricole colective.

Nu vom preocupă nici un efort în munca și lupta pentru ridicarea tuturor gospodăriilor colective la nivelul celor fruntașe, contribuind astfel la ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc de la orașe și sate.

COMITETUL REGIONAL BANAT
AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÂN

Împreună în colectivă

Astăzi toamnă întovărășită din satul Giurgiova, raionul Oravița au hotărât să viziteze gospodăria colectivă din Greoni, pentru a vedea cum muncesc și cum trăiesc colectivizatorii. Și au aflat o mulțime de lucruri interesante. Colectivizatorii dobândiseră cu 660 kg. de grâu și cu 750 kg. porumb la hectar mai mult decât ei. Gospodăria își dezvoltase de asemenea puternice ferme de animale, și-și amenajase o grădina de legume. Toate acestea îi dăduseră putință să obțină venituri însemnate.

— Celor de la Greoni numai varza le-a adus 100.000 de lei, a povestit Ion Ciurea, consătenilor săi la întărire. Intovărășii din Giurgiova au vizitat și alte colective. La Barilești ei au văzut o fermă de bovine care număra 162 de capete, o turmă de 400 de oi și o îngrășătorie cu sute de porci. Intovărășii s-au convins că în gospodăria colectivă se muncеște mai spornic și se câștigă mai bine. Ei au hotărât să-și transforme în tovarășie în gospodărie. Și asemenea hotărâri au luat în ultimele luni și alți oameni din satele bănățene. La Bogodiniș, sat mic așezat în Slatina. Nera, întovărășii au fost mereu cu ochii la colectivizatorii din localitatea de centru a comunei. Și în Slatina-Nera, până în 1957 fusese o întovărășire. Dar membrii săi au trecut la munca în colectiv. Și iată că averea lor obștească a sporit considerabil. Acest lucru nu le-a scăpat întovărășiiilor din Bogodiniș. Ei au hotărât în unanimitate să devină colectivizati. Dar cum să soluționeze problema? Semnul întrebării era ridicat de suprafața de teren mică de care dispuneau — 300 de ha. Ce au făcut atunci bogodiniștii? I-au vizitat din nou pe vecinii lor din satul Slatina Nera. S-au așezat împreună

cu o masă mare și au început să discute și au făcut oarece să fie primii în gospodăria colectivă de aici, lucru aprobat cu căldură de adunarea generală. Drumurile bănățene au fost bătute în vremea din urmă și în altă direcție. O solie a întovărășiiilor din Surducul Mio a stat la colectivă din Mănășturi o zi întreagă. Oamenii au văzut ferma de taurine care număra 65 de vaci cu lapte, turme de 300 de oi, îngrășătorie și crescătoria de porci, stupina. Apoi s-au dus pe acasă pe la o seamă de colectivități. I-au vizitat pe Aurel Otescu, pe Zenova Popovici și pe alții. Au putut astfel să-și dea seama că membrii gospodăriei duc o viață îndestulată, că ei se folosesc de binefacerea culturii. Și iată că întovărășii din Surducul Mio au înșurărat și ei gospodăria lor.

Un eou deosebit de puternic. I-au avut în rândul țăranilor muncitori din Banat chemarea adresată de Consfătuirea colectivizatorilor, tuturor oamenilor muncii de la sate. Citind-o, luind cunoștință de cuvintele rostite de participanți, ei au înțeles că singurul drum care le poate aduce sporirea continuă a belșugului în casă și pe masă îl constituie drumul gospodăriei colective.

Organele de partid și de stat de la regiune și de la raioane au luat măsuri pentru sprijinirea noilor unități în așa fel încât ele să se dezvolte puternic încă de la început. Toate gospodăriile și-au întocmit planuri amănunțite de producție pe anul 1962, în care se prevede sporirea producției de cereale, creșterea unui număr mai mare de vite de soi ales. Toți președinții gospodăriilor care au luat ființă recent vor urma cursuri pentru a-și însuși cunoștințele și deprinderile necesare în

organizarea producției agricole. Brigadierii și colectivizatorii fruntași, (atunci cei care lucrează în brigăzile de cîmp cit și cei care au în grijă animalele de producție) dintr-o seamă de gospodării cu vechime și bine dezvoltate cum ar fi cea din Biled, cea din Lenaheim, cea de la Comloșul Mare și de la Reoas, vor pleca pentru 25—30 de zile în gospodăriile colective noi ca să-și împărtășească experiența, ca să ajute la organizarea muncii. În aceste zile în Banat familia strîns unită a colectivizatorilor pune temelie trainică pentru producții agricole din ce în ce mai mari, din ce în ce mai îmbelșugate.

Ing. VIRGIL LAZAR
Correspondentul „României Libere”

Numeroase gospodării colective din regiunea Cluj își dezvoltă puternic ramurile lor de producție. Pe lângă cultura cerealelor ele cresc vite, pun viță de vie și pomii fructiferi și cultivă pe întinderi apreciabile legume și zarzavaturi. În felul acesta, gospodăriile colective își creează o bază sigură pentru continuarea sporirii veniturilor bănățene. În clișeu: Sera de legume a gospodăriei colective din Apahida.

Foto: I. MICLEA

Urmind recomandările Consfătuirii

SUCEAVA. — Gospodăriile colective din regiunea Suceava au hotărât, în urma studiilor recomandărilor Consfătuirii pe țara a țăranilor colectivizati, să aplice și să extindă anul acesta rețeaua muncii colectivizatorilor nu numai după numărul zilelor-muncă efectuate, ci și după producția obținută. Pentru a putea aplica acest sistem cu rezultate cât mai bune, gospodăriile colective, stî sprijinite de gospodăriile care au cîștigat o experiență bogată în această direcție. La Soroceni, de exemplu, au venit să învețe colectivizatorii din comunele Drislea, Dingeni, Trusești și din alte comune învecinate.

(Agerpres)

Aspect din expoziție
Foto: V. STROIESCU

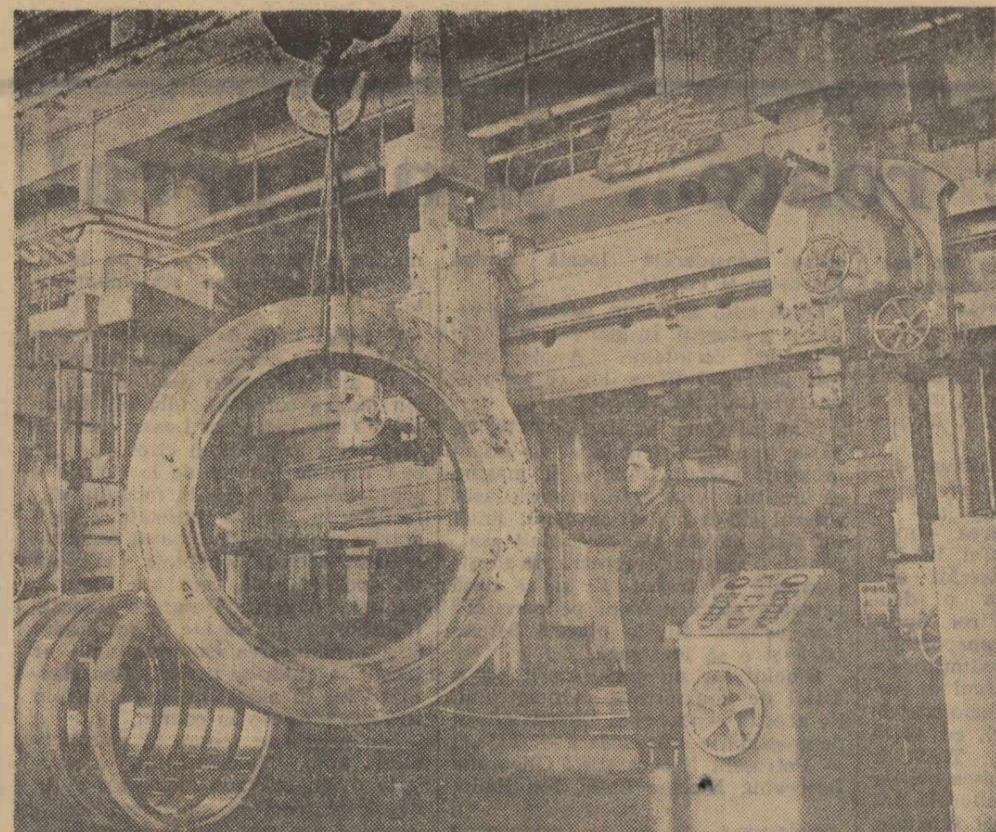
Actuala expoziție bucureșteană înfrunțește peste 700 de lucrări selecționate din cele peste 2000 prezentate.

Ca și celelalte expoziții regionale de artă plastică, expoziția din București — care va rămîne deschisă și în cursul lunii februarie — va prezenta o serie de dezbateri asupra rezultatelor și perspectivelor de dezvoltare a creației noastre.

(Agerpres)

MODIFICĂRI ÎN CIRCULAȚIA UNOR TRAMVAIE ȘI AUTOBUZE

I.T.B. anunță că, începînd de mâine, traseele tramvaelor 24 și 27 și al troleibuzului 88 vor fi modificate după cum urmează: Tramvalele 24 vor merge pe itinerariul obișnuit pe porțiunea dintre Șantierul Dămăroaia și

Hala de mecanică grea a Uzinelor de utilaj peștoller și chimic din București. În clișeu: caroseristul Ion Bică pregătindu-și o nouă piesă pentru a fi prelucrată.

Foto: AGERPRES

AZI VĂ INFORMĂM DESPRE:

APROVIZIONAREA CENTRELOR DE PIINE ÎN TIMPUL NOPTII

Începînd de marți 23 ianuarie, centrele de piine din raionul Tudor Vladimirescu din Capitală sînt aprovizionate și pe timpul nopții. Piinea și celelalte produse sînt transportate, de la întreprinderile de panificație „Steagul Roșu”, la cele 30 de centre din raion, între orele 22 și 4 dimineața. Măsura luată în mod experimental de către Truștul de panificație al Capitalei și O.C.L. Alimentarea are menirea să asigure o folosire mai rațională a mijloacelor de transport ale întreprinderii de panificație și o mai deplină aprovizionare a centrelor.

Pe baza rezultatelor obținute în timpul experimentării, noul sistem de aprovizionare a centrelor pe timpul nopții urmează să fie extins.

DESCHIDEREA EXPOZIȚIEI REGIONALE DE PICTURĂ, SCULPTURĂ ȘI GRAFICĂ

În sala Dalles s-a deschis vineri la amiază, în prezența numeroși artiști plastici și a altor oameni de cultură, expoziția regională de pictură, sculptură și grafică, care prezintă creații realizate în anul trecut de artiștii plastici din regiunea București.

Piața Buzzești, iar de aici, își vor continua drumul pe traseul de până acum al tramvaiului 27, adică pînă la Uzinele „Republică”. Tramvaiul 27 va parcurge traseul obișnuit, cu diferența că, din Piața Muncii, vor merge mai departe pînă la capătul tramvaiului 28. Troleibuzul 88 va parăsi, din Piața Rosetti, actualul itinerariu și va trece pe străzile Alexandru Sahia, Icoanei, Alecu Russo, Tunari, Barbu Văcărescu, pînă la bdul. Lacul Tei (capătul tramvaiului 17).

PREMIERĂ DE GALĂ

DEVA (de la corespondentul nostru). — La cinematograful „Filimon Sîrbu” din Deva a avut loc așară premiera de gală a filmului documentar „Puterea pînii”. Acest film înălțăștează aspecte din munca și viața nouă a colectivizatorilor din regiunea Hunedoara. La premieră au participat peste 500 de invitați.

CREȘTEREA PARCULUI AUTO

Anul acesta se vor da în exploatare nouă milioane de transport auto. În trimestrul I al acestui an, vor fi repartizate unităților regionale de transport 103 autobuze, 172 de autobasculante și un număr sporit de remorci auto. Primele 22 de autobuze au și fost expediate întreprinderilor, iar 80 de autobasculante urmează să fie date în exploatare zilele acestea.

CONCURS CULTURAL-SPORTIV

BACĂU (de la corespondentul nostru). — Sala de festivități a Școlii de muzică din Bacău a găzduit timp de două zile faza regională a concursului cultural-sportiv al elevilor din școlile medii, pedagogice și profesionale din oraș. Formațiile de cor, coreografice, brigăzile artistice de agitație, orchestrele și celelalte formații participante la concurs au cuprins un număr de aproape 2.000 de elevi de la școlile din oraș.

400 NOI MODELE DE ÎNCĂLĂMÎNTE

De la începutul anului, în întreprinderile din industria de încălziminte, au fost introduse în fabricația de serie circa 400 noi modele, cea mai mare parte dintre ele admirate de publicul cumpărător cu ocazia celui de-al III-lea pavilion de mostre. Astfel se produce și cu început în bună parte să apară în magazine pantofi bătutei cusuși pe ramă, cu aspect de încălăminte lăptosă, apoi încălăminte

CUM VA FI VREMEA ?

Pentru zilele de 25, 29 și 30 ianuarie se prevede următorul timp probabil: În București: vreme schimbătoare, cu cer temporar noros în prima parte a intervalului, cînd devine favorabil precipitațiilor. Vînt potrivit. Temperatura în scădere ușoară. În țară: vremea rămîne relativ călduroasă în sudul țării, dar se va răci ușor în celelalte regiuni. Cerul va fi variabil, temporar noros. Precipitații slabe locale vor cădea în toate regiunile țării. Vînt potrivit, din sectorul nordic. Temperatura în scădere ușoară. Minimele vor fi cuprinse între plus 2 la minus 8 grade, iar maximele între minus 2 la plus 8 grade. Ceață locală.

DE PESTE HOTARE

MOSCOVA — Guvernul sovietic consideră necesar să atragă atenția asupra faptului că puterile occidentale creează pericolul ca tratativele de la Geneva cu privire la încetarea experiențelor cu arma nucleară să fie definitiv zădărnice.

(În pagina a 6-a Declarația guvernului sovietic)

NEW YORK — În ședința Adunării Generale a O.N.U. din dimineața zilei de 25 ianuarie, care continuă discutarea problemelor angoleze, a iust-convîntul Mihail Hageanu, reprezentanta nt. R. P. Romîne.

(În pagina a 6-a cuvîntarea reprezentantului român)

MOSCOVA. — În numărul din 25 ianuarie al ziarului „Izvestia” publică sub semnătura comentatorului său N. Polevanov, un articol cu privire la problema germană intitulat „Se bate pasul pe loc?”.

(În pagina a 6-a textul integral al acestui articol)

Extinderea rețelei telefonice și poștale

Printre instituțiile care au o legătură directă cu publicul, servind un mare număr de cetățeni, un loc de seamă îl ocupă unitățile P.T.T.R. În scopul asigurării mai bune servicii în diferite localități din țară s-au efectuat o serie de lucrări însemnate: construcții de clădiri pentru oficiile P.T.T.R., instalări de noi centrale telefonice automate sau extensii la centralele existente, sporiri de circuite telefonice interurbane, montări de telefoane publice în cîvartele noi de blocuri, în instituții și întreprinderi, unități comerciale, spitale, cîmine studențești etc. Astfel de lucrări au fost prevăzute de Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor pentru a fi executate și în cursul anului 1962. Iată o serie de amănunte în această privință.

NOI OFICII P.T.T.R.

Pe litoral, în stațiunile Eforie și Vasile Roață s-a construit clădiri moderne pentru oficiile P.T.T.R., cuprînd cîmine telefonice pentru convorbiri locale și interurbane, servicii de poștă, radio, C.E.C., etc. În București, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Cluj, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Iași, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Timișoara, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Brașov, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Sibiu, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Botoșani, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Galați, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Constanța, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Tulcea, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Giurgiu, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Braila, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Buzău, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Prahova, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Argeș, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Dâmbovița, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Ilfov, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Buzău, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Prahova, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Argeș, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Dâmbovița, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Ilfov, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Buzău, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Prahova, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Argeș, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Dâmbovița, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Ilfov, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Buzău, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Prahova, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Argeș, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Dâmbovița, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Ilfov, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Buzău, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Prahova, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Argeș, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Dâmbovița, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Ilfov, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Buzău, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Prahova, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Argeș, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Dâmbovița, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Ilfov, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Buzău, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Prahova, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Argeș, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Dâmbovița, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Ilfov, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Buzău, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Prahova, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Argeș, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Dâmbovița, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Ilfov, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Buzău, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Prahova, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Argeș, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Dâmbovița, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Ilfov, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Buzău, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Prahova, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Argeș, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Dâmbovița, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Ilfov, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Buzău, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Prahova, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Argeș, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Dâmbovița, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Ilfov, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Buzău, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Prahova, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Argeș, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Dâmbovița, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Ilfov, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Buzău, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Prahova, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Argeș, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Dâmbovița, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Ilfov, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Buzău, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Prahova, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Argeș, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Dâmbovița, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Ilfov, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Buzău, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Prahova, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Argeș, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Dâmbovița, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Ilfov, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Buzău, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Prahova, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Argeș, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Dâmbovița, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Ilfov, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Buzău, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Prahova, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Argeș, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Dâmbovița, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Ilfov, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Buzău, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Prahova, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Argeș, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Dâmbovița, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Ilfov, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Buzău, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Prahova, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Argeș, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Dâmbovița, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Ilfov, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Buzău, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Prahova, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Argeș, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Dâmbovița, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Ilfov, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Buzău, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Prahova, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Argeș, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Dâmbovița, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Ilfov, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Buzău, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Prahova, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Argeș, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Dâmbovița, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Ilfov, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Buzău, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Prahova, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Argeș, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Dâmbovița, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Ilfov, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Buzău, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Prahova, la Uzinele de utilaj peștoller și chimic, s-a construit o clădire pentru oficiul P.T.T.R. În Argeș, la

Ca pe roate... și nu prea!

I n ultimii ani, multe din așezările regiunii Hunedoara au cunoscut o dezvoltare de-a dreptul impetuoasă. Uricani și Lăneș, Vulcanul și Petrița s-au dezvoltat simțitor devenind centre însemnate. Către Hunedoara, marele oraș al siderurgiei noastre, devine tot mai înfloritor.

Numerosi oameni ai muncii din localitățile învecinate vin să lucreze în aceste centre industriale. În aceste condiții organizarea corespunzătoare a transportului în comun între diferitele așezări are în regiunea Hunedoara o deosebită importanță. Un rol apreciabil revine mai ales transportului auto, care s-a îmbunătățit simțitor anul de anul. Numai în 1961, parcul de vehicule al întreprinderii regionale de transporturi auto a sporit cu 48 la sută mașini moderne T. V. 2. Totodată s-au înființat trasee noi iar cele existente au fost ameliorate. Într-o noapte linii deschise pot fi citate, de exemplu, următoarele: Orăștie - Băcălni - Blandiana; Brad - Zărnici - Blăjeni și Brad - Musariu, precum și legăturile cu alte regiuni, de pildă cele dintre Deva și Cluj, Sibiu, Lugoj, Itinerariul cursei Deva - Simeria, fost prelungit până la Cărpina Chimindia pentru a se înlesni transportul muncitorilor la Simeria iar cel al cursei Deva - Ilia - Zam până la Almaș - Săliște.

Prin măsurile luate pentru folosirea mai judicioasă a parcului circulant și mărirea lui, a fost îmbunătățit și transportul în comun în interiorul orașelor. Prin faptul că pentru Petrița s-au dat anul trecut încă 6 mașini noi T.V. 2 și s-a trecut la alcătuirea mai chibzuită a traseelor, cursele locale au îmbunătățit și seosească în stație la intervale mai mici decât până acum.

I totuși în regiunea Hunedoara mai sînt cazuri în care autobuzele au întârzieri apreciable. Nu odată s-a întâmplat ca un număr destul de mare de oameni ai muncii să ajungă târziu din această cauză, la lucru sau la alte treburi pe care le aveau. Mai frecvente sînt asemenea situații la

curse considerate locale dintre Petrița și Petrița.

După cum spuneam, parcul de vehicule a crescut. În general, el poate face față cerințelor. Atunci care este pricina întârzierilor ce se produc uneori? Să vedem.

Stau pasageri în stație: 5, 10, 15, 25 de minute. E frig (doar ne aflăm în plină iarnă) Unde o fi mașina că nu mai vine? În vremea asta șoferul stă frumuseț la capul liniei un sfert de oră sau mai mult așa, pentru o „scuță” recreere. În sfârșit pornește pe traseu. El și ce dacă așteaptă alții oameni pe parcurs? Lasă! Aștepte. Nu le place? Se supără și o să le treacă.

Bineînțeles nu toți șoferii au o astfel de comportare, ci doar unii. Pe aceștia conducerea întreprinderii de gospodărie orășenească — (I.G.O.) — Petrița îi cam știe: Gheorghe Berceanu, Nicolae Loliș, Ion Radu,

Transportul în comun în regiunea Hunedoara

Alexandru Kurky. Parte din ei au fost și sancționați. Se pare că n-a fost de-ajuns. E de mirare de ce nu se folosește în acest oraș controlori la cap de linie a căror muncă s-a dovedit eficient în evitarea staționării inutile.

Staționarii inutile la cap de linie se produc și la Hunedoara. În ziua de 18 ianuarie, bunăoară, autobuzul nr. 50.942 „Pestis-Centru” a stat la capătul din centru al liniei circa 20 de minute. Călătorii care vroiau să ajungă la autogară, una din stațiile de pe parcurs, pentru a lua mașina de ora 16 spre Deva, au sosit prea târziu, trebuind să aștepte încă un ceas până la cursa următoare. Și nu e singura dată cînd se constată neregularități în soseala mașinilor „Pestis-Centru”. I.G.O. Hunedoara are datoria să intervină și mai repede pentru schimbarea situației, mai ales că această cursă deserveste nu numai autogara și gara, ci și Combinatul Siderurgic.

Nerespectări de program din vina șoferilor se petrec de asemenea și în circulația unor curse interregionale. Pe data de 16 ianuarie, autobuzul Deva-Hunedoara, care transporta călătorii cu abonament până la Combinatul Siderurgic, a sosit acolo la ora 15.30 în loc de 15, așa încît oamenii au întârziat de la lucru. Ce se întâmplase? Pur și simplu, șoferul uitase să-și ia benzina la plecare și

mașina a rămas în penă pe drum. Asemenea neglijențe sînt inadmisibile.

A lteori însă, deficiențele în circulația autobuzelor se datoresc și altor factori decât lipsurile din muncă șoferilor. Iată un exemplu. Pe ruta Petrița-Lăneș, sînt de asemenea, greutăți în circulație. De ce? Fiindcă bariera de la Petrița e suprasolicitată datorită modului defectuos în care e utilizată rampa Petrița pe unde combinatul carbonifer din această localitate execută transporturile de care are nevoie pentru depozit. Deoarece aceste transporturi nu se fac în tot cursul zilei, conducerea combinatului are trebui să studieze posibilitatea efectuării lor în afara orelor de vîrf în transportul auto în comun.

Din punct de vedere al transportului auto, Valea Jiului alcătuiește o singură zonă, cu centrul la Petrița. Aici ritmicitatea soșilor curselor are mai multă importanță decît oriunde în regiune, deoarece traficul între localitățile urbane e foarte intens. Numărul de mașini destinate acestei zone a și fost mărit considerabil în ultimii ani. Dar în această vreme atelierul de reparații a rămas la fel de mic ca la început cînd I.G.O. Petrița a găzduit primele vehicule auto. Aceasta face că durata staționării pentru revizii și reparații să crească peste normal, iar parcul de vehicule să nu poată fi folosit la capacitatea stabilită. Lipsa respectivelor mașini de pe parcurs se soldează bineînțeles, cu mărirea distanțelor între sosiri ale curselor. Sfatul popular orășenească, în subordinea căreia se găsește I.G.O. Petrița, și respectiv statul popular Hunedoara ar trebui să manifeste mai multă grijă pentru amenajarea și dotarea atelierului de reparații auto amintit, problemă a cărei rezolvare se tot amîna de multă vreme.

Asigurarea unei desfășurări a transportului în comun este desigur în primul rînd sarcina I.G.O. și a I.R.T.A. Dar este nu mai puțin datoria statului popular să se ocupe de îndepărtarea de felul cum se desfășoară această activitate de larg interes cetățenesc. Ele trebuie să analizeze situația existentă în sectorul menționat și să contribuie la aplicarea unor măsuri eficiente și operative. În regiunea Hunedoara, transportul în comun s-a îmbunătățit, ce e drept, dar mai sînt de făcut destule pentru ca autobuzele să meargă „ca pe roate” nu numai la propriu, ci și la figurat.

C. GHELEA

Noi unități de servire a populației

În acest an, rețeaua de unități de cooperativă de incalziment, concepută după comandă pentru femei și bărbați — vor fi înființate la parterul noilor clădiri din Piața Bucșăneșcu.

În curînd, va începe și amenajarea parterului blocurilor din Cluj. La aceasta se utilizează materiale din resurse locale. Tot cu astfel de materiale va mai fi clădit încă un complex de servicii la Cluj. El va cuprinde unități de frizerie, coafură, reparații de încălziminte și de aparatură electro-casnică.

În cartierul muncitoresc Găbăna din orașul Cluj se clădește și se amenajează obiective importante. La Turda, de pildă, este în execuție un complex destinat cooperativei „Confecția”. În acest an, în regiunea Cluj vor mai fi

terminate încă trei complexe de servicii la Cluj — toate în cadrul planului de lucrări din fonduri centralizate. Tot în acest scop, se află în lucru o hală de timpplărie pentru cooperativă „Deservirea” din Cluj. La aceasta se utilizează materiale din resurse locale. Tot cu astfel de materiale va mai fi clădit încă un complex de servicii la Cluj. El va cuprinde unități de frizerie, coafură, reparații de încălziminte și de aparatură electro-casnică.

În cartierul muncitoresc Găbăna din orașul Cluj se clădește și se amenajează obiective importante. La Turda, de pildă, este în execuție un complex destinat cooperativei „Confecția”. În acest an, în regiunea Cluj vor mai fi

Noua blocuri muncitorești date de curînd în folosință în orașul Cluj. Reg. Banat. Foto: AGERPRES

AGENȚIILE ȘI FILIALELE O. N. T. CARPAȚI

din întreaga țară
primesc înscrieri pentru excursiile programate în primul trimestru al anului:

IN U.R.S.S. pe itinerariile:

— Chișinău — Kiev — Moscova, cu trenul
— Kiev — Leningrad — Moscova, cu trenul (combinat cu avionul)

IN R.P. Bulgaria, pe itinerariile:

— Ruse — Timovo — Plovdiv — Sofia — Plevna, cu autocarul
— Sofia, cu trenul
— Ruse — Timovo — Plevna, cu autocarul
— Tolbuhin, cu autobuzul

IN R.P. Ungaria:

— La Budapesta, cu trenul

IN R.D. Germană, pe itinerariul:

— Praga — Karl Marx Stadt — Erfurt — Leipzig — Dresda — Budapesta, cu trenul

IN R.S. Cehoslovacă, pe itinerariul:

— Brno — Praga — Karlovy Vary — Budapesta, cu trenul

PROGRAME ATRĂGĂTOARE — PREȚURI CONVENABILE

AGENDA culturală

Cronica filmului
SĂ FURAT

reul șomer îl caută pe gangsterii iar aceștia fug de el) subiectul își mărește — după voie — în funcție de nevoile satirice, aria de investigație. Astfel, după un debut spectaculos (eroul este urmărit de un helicopter și e armat de poliști în costume antiatomice) întimplări furtive se înscuie pe canavaua acțiunii principale: un film de groază urmărit prin fotografiile afișate în houl cinematografului, o vizită într-un bar, apoi într-o mahala, apoi într-un magazin unde are loc o bătaie, „ca-n filme” între gangsterii în vreme ce în reședința secretă a șefului de bandă se dansază rock and roll etc.

Ca într-un carusel rotit cu o viteză mereu accelerată, se perindă prin fața spectatorului chipuri desfigurate de poftă animalică sau fanfote, executând cu mișcări sacadate ordinele stăpînitorilor acestor lumi în agonie a cărei panoramă ne dezgustă dar ne și avertizează prin atmosfera ei demențială. Absurdul fiind vecin cu grotescul, rezizărilor nu i-a fost greu să obțină o demers ca făcând din plină de haz aducîndu-l de pildă, prin jocul întimplărilor, pe „curajoșii” fabricanți și hoții de bombe în situația de a trăi spaima eventualilor explozii a super-bombei la ei acasă. Ideea că acești ucigași potențiali nu vor fi alcevea decît niște sinucigași în ipoteza că ar dezlinia o catastrofă nucleară, capătă o strălucită rezolvare în panica ce-l cuprinde de teama netrebuciei lor vieți. Fișete însă că nu toate episoadele sînt tot atît de utile filmului, unele divagînd peste măsură de la linia conflictului principal (dansul din reședința șefului de bandă) iar succesiunea altor episoade nu este ordonată potrivit unei građiții ascendente a elementului-surpriză. (După înfruntarea neașteptată a eroului nostru de către elicopter și păzitorii atomici, tensiunea scade brusc, filmul devenind imediat expozitiv).

Un efort aparte a cerut în realizarea acestui film fără dialog și fără pantomimă alegerea și instruirea distribuției. Gopo a dirijat interpretii cu zgîrcenia desenatorului simplificîndu-le mișcările cu o severă disciplină. Personajele sale sînt obligate astfel pentru a ține din

inertie să acționeze fără încetare (cu excepția eroului nostru, singurul care-și permite să mediteze sau să viseze) și, în consecință, ele nu au răgazul unor gesturi inutile. Călăuzit de această scop — de a concentra esența ideii în plastica imaginii — Gopo a eliminat și dialogul. În ceea ce privește eroii, aceștia sînt chemați fiecare să răspundă unei singure trăsături. Se vede bine că interpretii au înțeles cu toții indicația dar nu toți au reușit să se exprime. Revelația filmului este Iurie Darie, care a realizat o creație cinematografică cu totul deosebită decît cele de pînă acum. Puiu Călinescu, Haralambie Boros, Emil Botta, Tudorel Popa, Ovid Teodorescu, Geo Saizescu și Luk Popescu au susținut prin variațea de joc a fizionomiilor pitorești comic de faună, al personajelor negative. Rolurile feminine sînt mai puțin reușite: Liliana Tomescu, simpatice ca de obicei, dar aceeași, ca și în alte filme este prin rol contrapuit Eugeniei Balaur (îngerul de fată) care pur și simplu nu joacă. Decolul mult prea sumă pentru a sugera agitația extenuantă a capitalistei și prea contrăcut pentru a nu fi de un teatralism desuet (în schimb, excelentă reconstituirea mahalelei) Imaginea, dinamică și expresivă în portrete (Ștefan Horvath) ca și întreaga coloană sonoră în care apare ca leit-motiv un vechi tango-caterinca (muzica: Dumitru Capoiaru) sînt de un folos ireproșabil filmului.

EUGEN ATANASIU

S P O R T

Steagul Roșu-Bravov — Olimpiakos-Pireu în Turneul balcanic de fotbal

Echipa de fotbal Steagul roșu Bravov câștigătoare primei ediții a Turneului balcanic inter-cluburi debută luna viitoare în cea de a doua etapă a acestui competiții.

În urma tratativelor purtate între

conducerea cluburilor Steagul roșu și Olimpiakos Pireu s-a stabilit ca primul joc dintre aceste două echipe să aibă loc la Pireu în ziua de 21 februarie. Returul întîlnirii se va stabili ulterior.

Știri

● Astăzi și duminică, cu începere de la ora 8.30 în sala sporturilor Floarea II, va avea loc concursul republican de atletism rezervat juniorilor și juniorelor.

● Reprezentanții U.R.S.S. R.D. Germană și R.S. Cehoslovacă, care au participat la sedințele de la Geneva ale Ligii Internaționale de hochei pe gheață, și-au rezervat dreptul de a cere transferarea campionatului mondial într-o altă țară, dacă va fi refuzată viza de intrare în S.U.A. echipei R.D. Germană.

● Echipa de fotbal Steaua își continuă turneul ce-l întreprinde în

Grecia jucînd azi la Atena cu Panathinaikos, campioana de anul trecut a Greciei.

● 120 de schiori fondisti reprezentînd nouă țări europene își vor disputa la 27 și 28 ianuarie 1962 în localitatea Delnice (Iugoslavia) cea de-a 11-a ediție a cupei Kurikka. Participă sportivi din Franța, Italia, Elveția, Finlanda, R.P. Romîni, R.P. Polonă, Austria, R.F. Germană și Iugoslavia. Lotul R.P. Romîne este alcătuit din șase schiori printre care Petre Dinu, Ștefan Drăguș și Gheorghe Bădescu.

Însemnări

Ce a arătat turneul final la hochei

Spectatorii care au urmărit desfășurarea partidelor din turneul final al campionatului republican de hochei pe gheață, recent încheiat, nu au trait acele momente de mare tensiune pe care le a oferit o dispută echilibrată, în care scorul final este pus sub semnul întînării pînă în ultimele secunde de joc. Și aceasta datorită diferenței mari de valoare ce a existat între echipele participante la competiție. Sursimul Șebes, Timișoara-Odorhei, Meșinul-Rădăuți, Steagul Roșu-Bravov, talul-Rădăuți, Steagul Roșu-Bravov, au prezentat cu mult sub valoarea ce se pretindea unor echipe ce participă la turneul final al celor mai bune formații din țară. Apariția pe gheață a unor jucători a fost adesea „de drept” — peribila, prin felul în care palnuau și mânauu aceiași timp marea deceptie a turneului — a constituit-o evoluția echipei Știința Cluj și Voinea Miercurea Ciuc, reprezentante ale celor două centre cu vechi tradiții în hochei. Amal acesta, cele două echipe au făcut o figură stăruie, fiind învinse, fără dificultate, de Steaua București, echipa care a dominat net și fără eforturi acest turneu. Numai simpla oțire a unor scoruri înregistrate între diverse echipe este suficientă pentru a vedea disproporția de valoare dintre echipele participante la turneu. Iată câteva rezultate: 24-0, 18-0, 16-0, 10-0, 15-1, 11-1, 14-3

s.a.m.d. Tocmai de aceea turneul final din acest an nu a bucurat de prea mult interes, fiind urmărit în general de un număr redus de spectatori.

Turneul final al campionatului republican de hochei pe gheață din acest an a scos din nou la iveală câteva probleme de hochei: valoarea noastră, și anume lipsa unui lot larg de jucători valoroși. Aici, este de vină, în primul rînd, federația, care, ocupîndu-se aproape în exclusivitate de cei 15-20 de hocheiști frumosi din lotul republican, a neglijat baza de masă a hocheiului. Se pare că federația nu a mai controlat cu regularitate și cu toată seriozitatea muncă ce se desfășoară în secțiile de hochei ale cluburilor și asociațiilor, nu a tras la răspundere pe acei antrenori care se preocupă în insuficientă măsură de descoperirea și creșterea unor jucători talentați, tineri, cu perspectivă. Lipsurile serioase ce s-au făcut simțite în jocul marilor jucători din lotul republican, a fost în mare măsură rezultatul unei lipsuri de masă a hocheiului, iar prin aceasta lărgirea actualului lot de hocheiști frumosi.

I. BOCIOACA

Pentru a cunoaște gusturile și preferințele cumpărătorilor

Zilele trecute, lucrătorii de la magazinul care desface produsele fabricii de încălziminte „Kirov” din București s-au întîlnit cu ingineri și tehnicieni din această întreprindere. Ei au făcut cunoscute gusturile și preferințele cumpărătorilor, cerințele lor în legătură cu sortimentele și calitatea încălzimintei. Astfel de constatări ajută pe reprezentanții întreprinderilor care, cunoscînd mai bine cerințele cumpărătorilor, stabilesc măsurile ce urmează să le ia întreprinderea pentru sporirea producției unor modele mai mult solicitate, pentru satisfacerea cerințelor manifestate de consumatori ca în-

călzimintea să fie mai ușoară, mai flexibilă, mai frumos finisată. Magazine, specializate în vânzarea numai a unor anumite mărci de încălziminte au fost organizate și la Cluj, Oradea și Timișoara.

Pentru îmbunătățirea acestei activități în magazinele respective se prevede organizarea unor mici expoziții de noutăți, distribuirea de chestionare pentru a cunoaște mai bine aprecierile consumatorilor, organizarea de întîlniri ale consumatorilor cu reprezentanții fabricilor etc.

(Agerpres)

Din cuvîntul participanţilor la Conferinţa pe ţară a scriitorilor

Titus Popovici

Anii care au trecut de la primul nostru congres au fost ani de rodnică căutare creatoare, de realizări certe şi multilaterale; ei au confirmat justetea liniei partidului nostru în problemele revoluţiei culturale; aceşti ani au făcut să ne apară mai clare lipsurile noastre, unele moştenite, altele apărute pe drum, în procesul de formare a noli literarului, — precum şi căile de lichidare a acestor lipsuri.

Indrumarea de partid, principială, competentă, plină de înţelegere şi răbdare a ferit pe scriitorii noştri, în momentul în care revizionismul şi deziluzia atăsurile sale peride împotriva leninismului, de alunecarea în mlaştina nihilismului, mic burghez, capitular şi văicăre, de bijibila unei tragice călării, în alte părţi, li s-a plătt un tribut greu şi duros. Înţepciunea, fermitatea leninistă a partidului nostru, a Comitetului său Central, în frunte cu tovarăşii Gheorghiu-Dej, au apărut frontul literar, în perioada cultului personalităţii lui Stalin şi pentru aceasta ne manifestăm aici adinea noastră recunoştinţă; pentru noi, scriitorii, Indrumarea de către partid a fost şi este o chemare a tuturor victoriilor noastre. Avem totori nelimitată faţă de partidul nostru — singurul partid din istoria atît de zburciată a României, care a spus totdeauna oamenilor adevărul, la greu şi la bine — şi asupra uneia din aceste datorii aş vrea să mă opresc mai pe larg; ea constituie, după părerea mea, una din problemele centrale ale activităţii noastre.

E vorba de cunoaşterea vieţii. Recent am participat la lucrările conferinţei pe ţară a ţăranilor colectivizati. M-am impresionat firescul acestor oameni, sentimentul lor de stăpîni, nivelul lor de gândire şi de exprimare, universul lor moral, oglindind procesul petrecut cu aceşti oameni într-un răstimp istoric neverosimil. Mi-am spus atunci, ce bine ar fi dacă nivelul discuţiilor noastre scriitoriceşti ar avea totdeauna aceeaşi profunzime, aceeaşi pasiune şi acelaşi umor sănătos. Mi-am mai spus atunci că între eroii mei din „Setea”, între ce mai stiu eu despre ei şi între oamenii pe care-i ascultam vorbind, există o distanţă în timp de cîţiva ani; intensitatea acestui timp echivalenţă cu deceniile, iar eu nu mai ştiu în amănunt ce s-a petrecut în aceste decenii.

Sintem cu toţii de acord că eroii cel mai interesant, cîmp nelimitat de investigaţi, omul cu un univers sufletesc de o mare forţă şi puritate, nu mai este o excepţie, „sămînţa din care va creşte copacul”, „mugurul viitorului” — ci realitate de masă, care trăieşte, munceşte, luptă, crează. Ambiaţia fiecăruia dintre noi este, cred, să dea viaţă în paginile cărţilor, sale, unui astfel de erou, cu toată bogăţia vieţii sale interioare, cu toată complexitatea, lui. Dar ca să transmii vibraţia şi intensitatea vieţii unui asemenea erou, trăsăturile lui morale trebuie să le ai şi tu, ca scriitor şi ca om.

Pentru că nu e vorba, nu poate fi vorba numai de cunoaşterea unor procese tehnologice, ar fi prea puţin, prea simplu; şi ele pot învăţa şi din nişte manuale; e vorba de cunoaşterea unor relaţii umane noi, cu desăvîşire noi, revoluţionare — şi în faţa lor, pentru a le înţelege, pentru a le găsi toate semnificaţiile, scriitorul nu poate fi nici spectator, nici simplu „cronicar”. El trebuie să se integreze în acest proces asupra căruia să acţioneze şi care va acţiona asupra lui.

Nu numai comoditatea, nu numai suficienţa şi automulţumirea sînt piedicile de care ne izbim, ci în primul rînd „spiritul de castă”, urmările devastatoare, pe plan moral ale individualismului burghez, obuzitatea ideologică. Cred că pot afirma cu toată hotărîre că atitudinea în faţa cunoaşterii vieţii este, în esenţă, o atitudine politică.

Ion Brad

Cu faţa spre viaţă, spre oameni, spre ceea ce stă de fapt la temelia literaturii adevărate — acestea sînt îndemnul pe care ni le adresează partidul nostru în documente de o mare însemnatate, nu numai pentru noi scriitorii. Acest suflu sîm simţit din plin în lucrările Congresului al III-lea, ale ultimei plenare a C.C. al P.M.R.

Acum mai mult ca orînd mîlătoarea este chemată să fie un puternic mijloc educativ, care să ajute pe oameni să trăiască, să acţioneze după legile superioare ale existenţei, în socialism, legile omeneşcului, ale frumosului. Partidul ne-a investit cu această misiune şi forţă totodată. Scriitorii se bucură de stima şi încrederea poporului nostru. Doar aprecierea partidului şi poporului constituie bucuria şi mîndria vieţii noastre.

La antipodul acestei stări de lucruri — scriitorii care trăiesc în capitalism sînt tot mai desconsideraţi. Semnificativ ni se pare în acest sens un articol scris de un ziarist american sub forma unui interviu cu John Steinbeck. Citez din final: „Noi sintem obişnuiţi ca businessmanii să ne spună cum să ne guvernăm. Toată lumea ştie că în America scriitorul joacă rolul unui bufon medieval, care rosteşte lucruri înţelepte, dar pe care nimeni nu-l ascultă”.

Cred că nu e nevoie de prea multe comentarii. Lucrurile ne sînt de multă vreme clare. Să poartăscă oricine să vadă cum citesc oamenii muncii la noi, cum ne ascultă şi adeseori cum ne sfătuiesc. Aceste sfaturi înţelepte valorează de o mie de ori mai mult decît echilibristica verbală a esteţilor burghezi.

Totul e pentru noi doar să ascultăm mai bine ce spun muncitorii, ţăranii, intelectualii despre scrisul nostru — şi să încercăm din toată inima, nu numai să educăm, să învăţăm cititorii, dar mai ales să învăţăm de la ei, să învăţăm de la eroii înaintaţi ai vieţii.

Vorbitorul a citat apoi un fragment dintr-o scrisoare trimisă de un fost tător de lemne, pe nume Gheorghe Palage, din Năsăud, în cadrul unei discuţii desfăşurate în „Ştiinţa tineretului”. „Un arbore crescut în masiv se înalţă drept, fără cioturi. În comun copaci, îşi fac un climat local propriu. Trăind mult şi bine pe acest sol. Un arbore creşte singuratic, are crengile labărtate pînă la pămînt, este spălat de ape şi dus din jurul mînt, este spălat de vînt. Cînd eşti despărţit de colectiv eşti ca un arbore răzlet şi îi porţi toate caracterele”. Am înisătat asupra acestui exemplu pentru că el are un tîlc pentru noi scriitorii. El constituie un îndemn nu numai pentru abordarea unor astfel de subiecte în

Ne găsim adesea în faţa unor lucrări ale căror autori îşi inchipue că un mic burghez înghesuit într-o salopetă devine ipso facto un dirz proletar. Nici un fel de decor „socialist”, nici faptul că eroii îşi spun „tovarăşe” (şi uneori cuvîntul e tot atît de straniu ca şi cum l-am auzi pe hatmanul Arbore adresîndu-se cu „tovarăşe” lui Ştefan cel Mare) — nu pot camufla vechile şi răsunătoare poncificuri burgheze, triunghiul, vulgaritatea de bulevard etc.

Circula afirmaţia: „adevărul scriitor se documentează tot timpul”. Cred că în linii mari afirmaţia e adevărată. Întrebarea este însă: „Unde”? Nu este indiferent dacă „adevărul scriitor” se documentează la Capşa, deşi ce-l drept şi aici s-au schimbat multe — sau în mijlocul vieţii adevărate, acolo unde pulsează ritmul epocii, acolo unde oamenii parcurg pe planul universului lor sufletes decenii în doi ani.

Este de presupus că un scriitor talentat (uneori mai dăm talentului o accepţiune uşor agnostică şi-l confundăm cu „priceperea de-a lega cuvînt şi situaţie” — talentul adevărat înseamnă în primul rînd forţa de-a descoperi şi de-a reda ceea ce e nou, esenţa lucrurilor) este de presupus deci că un scriitor priceput, dar victic de falsa teorie a documentării permanente, indiferent în ce loc, va putea scrie pagini lăcuite despre propria sa boală de ficat, astenie, „contradicţii” cu portarul sau cu taxatorul care n-are mărţiş. E sigur însă că asta nu interesează pe nimeni. Nici chiar pe bolnavii de ficat.

Subtextul formulei de mai sus e fals: scriitorul adevărat se documentează permanent acolo unde ideile mari ale epocii sînt oglindite în procesul muncii.

Dacă succesele literaturii noastre confirmă din plin acest adevăr, dacă avem opere intrate de pe acum în patrimoniul culturii naţionale, nu e mai puţin adevărat că există şi cîteva insuccese, puţine e drept, dar uneori dureroase — şi ele arată de asemenea că scriitorul care nu este într-o permanentă osmoză cu mediul din care-şi extrage eroii şi conflictele, se condamnă singur la sterilitate, la eşec, la neputinţă. Falsurile conflicte, uneori împrumutate şi transplantate artificial într-un teren care — ca să zic aşa nu le e prielnic — colecţii de estropiaţi morali, apar în cazul cînd autorul atras spre ciocniri dramatice nu cunoaşte dramatismul adevărat al epocii noastre.

Conflicte puternice, dezvaluite cu curaj? Cea mai fugară lectură a documentelor de partid ne arată care este adevărul: curaj — în prezentarea problemelor vieţii, care sînt poziţiile care inving şi de ce inving, ne îndeamnă la o profundă meditaţie, sînt un izvor nesecat de învăţăminte pentru oricare dintre noi.

Adevărul este că orizontul literaturii noastre s-a îmbogăţit simitor, numeroşi scriitori au adus o contribuţie serioasă, rod al cunoaşterii vieţii, al abordării curajoase a problemelor contemporane. Nivelul general al literaturii noastre a crescut; cred sincer că toate acestea prevestesc operele majore care se aşteaptă de la noi.

Referindu-se la cinematografie, vorbitorul a arătat că Uniunea Scriitorilor a acordat nemeritat de puţin atenţie acestui important domeniu al creaţiei artistice, unde prezenţa scriitorilor este deosebit de necesară.

Încheiere, vorbitorul a spus: Tot ce este mai bun în această ţară s-a unit în jurul partidului nostru, s-a identificat cu politica lui nicoară dezmîntită de practică, nicodată, în nici un domeniu, infirmată de realitate; acelaşi lucru se poate spune şi despre frontul nostru literar. Toţi sintem convinşi că, într-un asemenea climat, operele noastre vor cunoaşte o tot mai mare înflorire.

Ion Pas

Inspirîndu-ne tot mai mult din realitatea zilelor pe care le trăim — a spus vorbitorul — paginile pe care le scriu fiecărui dintre noi, cu destoinicie înzestrîrile dintr-o dată, încredinţăm tiparului, alcătuiesc un tablou al vieţii noi a poporului nostru, al admirabililor lui cuceritori dobîndite avînd călăuză şi sprijin mobilizator partidul.

Bilanţul înfăptuirilor, care au schimbat complet înfăptuirea ţării şi modul de viaţă al poporului şi conştiinţa sa, e an cu an mai vast. Iată cum, datorită politicii înţelepte a partidului nostru, a Comitetului său Central, în frunte cu tovarăşii Gheorghe Gheorghiu-Dej, strădanilor sale neobosite, forţele creatoare ale oamenilor muncii, ale întregului popor, au putut să fie descătuşate, punînd temelile puternicului edificiu al construcţiei socialiste.

Vorbitorul a menţionat că în timp ce în ţara noastră a fost lichidată plaga mîioasă a celor patru milioane de neştiutori de carte, preşedintele Kennedy a fost nevoit să recunoască existenţa în S.U.A. a 8 milioane de analfabeti înregistraţi.

Darea de seamă prezentată Conferinţei noastre exprimă o realitate atunci cînd consenmează succesele reputeate de membrii Uniunii Scriitorilor în activitatea pe care ei au desfăşurat-o, însufleţiti de dorinţa adevăratei unei cit mai largi şi mai de valoare contribuţii în procesul de desăvîşire a construcţiei socialiste şi la dezvoltarea revoluţiei culturale. Ele sînt mărturia faptului că scriitorii s-au încorporat efortului unanim al oamenilor muncii, că au adăugat documentele de partid, că au aplicat în munca lor creatoare Directivele Congresului al III-lea al partidului nostru.

Cînd nu am izbitul să facem o treabă corespunzătoare aşteptărilor şi cerinţelor, cînd am scos cărţi sau am alimentat paginile revistelor cu articole care nu justificau munca depusă şi hirtia de tipar cheltuită, cauza a fost că ne-am depărtat de îndrumările care ne-au fost date, că n-am ţinut seama de ce, pentru cine trebuie să scriem — şi cum.

Referindu-se la unii autori care scriu într-un limbaj alambicat, vorbitorul a arătat că un apreciat critic literar e prezentat de către un confrate al său ca „un eseist de excursie livrescă, malign în forme ceremonioase, umorist la modul filistin”, despre altul ni se spune că este „un interpret raţional, supus la obiect şi ferm în deciziune”, despre al treilea că „practică o critică de aşasament, petulantă, făcînd eroice sfîrşiri spre a nu leza susceptibilitatea autorilor”.

Fiindcă este vorba de „susceptibilitatea autorilor”, mi se pare că la unii dintre ei ea reacţionează într-un mod care ar trebui să ne dea de gîndit — în cauză fiind principiul dreptului la critică, mijloc care, atunci cînd nu porneşte dintr-un

Vasile Nicorovici

Referindu-se la problemele reportajului, vorbitorul a arătat că succesele obţinute sînt datorate faptului că tinerii reporteri, urmînd îndemnul partidului, s-au strădui să fie cronicarii celei mai mari transformări istorice a ţării, generate de revoluţia socialistă, cit şi faptului că, în abordarea acestor realităţi, ei au fructificat experienţa înaintaşilor.

Occupîndu-se de necesitatea cunoaşterii aprofundate a vieţii, vorbitorul a spus: Procedeele prin care scriitorul cunoaşte viaţa nu sînt date pentru totdeauna, ele depind de epoca, de sarcinile istorice ale timpului său. Trăind într-o perioadă de mari transformări, scriitorul trebuie să fie în pas cu ele. Noi nu trăim în condiţiile unor relaţii sociale anchilozate, cînd cunoştinţele căpătate în tinerete, de pildă de Gogol, în privinţa vieţii de provincie, servesc drept sursă de inspiraţie pentru toată viaţa. Vorbitorul a criticat documentarea superficială, turistică, precum şi aşă-zisa teorie a documentării „permanente”. Sub pretenţia ei de seriozitate, se ascunde falsa teorie că te poţi documenta permanent” şi pe Calea Victoriei.

Să zicem că acceptăm această teză. Dar atunci de ce au apărut aşa de puţine lucrări de proză şi dramaturgie despre viaţa contemporană a unor oraşe cum sînt Bucureşti sau Cluj, unde scriitorii au obiceiul de a se „documenta permanent”, „de a participa la viaţă”, ca să folosim chiar noţiunile intrate în uz?

Sînt întrebare de obicei de ce am stat mai mult de un an la Hunedoara, ce am scris o carte de reportaje care are două sute de pagini de maşină şi vorbeşte despre 7—8 figuri de siderurgişti. Afară de timpul necesar pentru familiarizarea cu o serie de noţiuni noi şi dificile, de tehnică şi de producţie, a fost necesar să cunoaştem Hunedoara, oraşul şi combinaţia, în cele mai diverse ipoteze, ca personaje despre care am scris să fie reprezentative pentru realităţile din partea locului, cit şi pentru epocă. fără să recur la explicaţii inventate sau preconcepte. În acest sens sînt deosebit de interesantă, unde am lucrat la ziarul local, ceea ce mi-a permis să ţin un contact direct şi firesc cu oamenii, să mă aflu în miezul problemelor celor mai importante ale combinaţiei şi oraşului, să am sprijinul tovarăşesc al unui colectiv şi să nu mă simt stîngher şi izolat — a constituit nu numai o simplă stringere de date, ci o

spirit negativist şi nu îmbracă forme ofensatoare constituie un ajutor şi trebuie primit ca atare, în cauză fiind relaţiile dintre tovarăşi, indiferent de treapta pe care se găseşte unul sau altul. Nu se poate concepe ca, atunci cînd, în termeni convincoşi şi cu totul temei, cineva, să zicem un critic tînăr, începător, semnalizeze anume inadverenţa în lucrările altor colegi ai săi, să zicem ceva mai vîrstnici şi cu mai multă notorietate, aceştia şi alţii care se grăbesc a le veni în sprijin să-l tragă de urechi şi să-l pună la colţ fiindcă „si-a permis”.

Printre alte bune rezultate ale Conferinţei pe ţară a scriitorilor patriei noastre unul să fie acela al stringerii rîndurilor, al cimentării relaţiilor dintre noi pentru ca astfel frontul literaturii să fie şi mai puternic prin unitatea lui.

Din zilele de după 23 August pînă la congresul Uniunii noastre de la congres pînă la conferinţa prezentă am căutat să aducem tot, împreună, o contribuţie pe care am apreciat-o, partidul, oamenii muncii, poporul. Au fost create tuturor lucrărilor pe ţărîmuri literaturii, artei, ştiinţei, întregii intelectualităţi legată de înaltele aspiraţii ale poporului, condiţii pe care cei de dinaintea lor nu le-au avut, nu le-au putut măcar nădăduşi.

Fie-mi îngădui să le ilustrez cu un singur exemplu care priveşte sectorul de activitate unde mă găsesc — el constituind o tribună de largă difuzare în masă, între altele, a creaţiei şi manifestărilor literare. În cursul anului trecut, au luat cuvîntul la microfon, cînd din lucrările lor, editate sau inedite, informînd asupra şantierului lor de creaţie, împărtăşindu-şi părerile cu privire la o serie de evenimente remarcabile ale anului, cam 140 de scriitori.

Amintind, de asemenea, tirajele cărţilor, de neconcep în trecut, largă răspîndire a ziarelor şi revistelor, vorbitorul a subliniat că aceste mari posibilităţi obligă pe scriitori la exigenţă.

Să ne străduim să scriem cit mai bine. Cărţile care apar pot să fie uneori mai puţine la număr, iar editurile n-ar trebui să fie din această pricină dezolate. Este necesar să fie însă totdeauna bune şi cit mai bune.

Să dăm totdeauna, prin muncă, prin luare permanentă de poziţie hotărîră, ripostă aceluia care sînt ponegriitori istoricilor înfăptuiri ale oamenilor muncii din ţara noastră. Să dăm riposta hotărîră vrăjmaşilor întregului lagăr socialist. Ripostă hotărîră să dăm oricărei confuzii şi devierii ideologice. Să apărăm cuceririle noastre, ale popoarelor prietene şi drepturile la o viaţă liberă şi mai bună pentru toate popoarele încă asuprite, robite.

Vasile Nicorovici

Referindu-se la problemele reportajului, vorbitorul a arătat că succesele obţinute sînt datorate faptului că tinerii reporteri, urmînd îndemnul partidului, s-au strădui să fie cronicarii celei mai mari transformări istorice a ţării, generate de revoluţia socialistă, cit şi faptului că, în abordarea acestor realităţi, ei au fructificat experienţa înaintaşilor.

Occupîndu-se de necesitatea cunoaşterii aprofundate a vieţii, vorbitorul a spus: Procedeele prin care scriitorul cunoaşte viaţa nu sînt date pentru totdeauna, ele depind de epoca, de sarcinile istorice ale timpului său. Trăind într-o perioadă de mari transformări, scriitorul trebuie să fie în pas cu ele. Noi nu trăim în condiţiile unor relaţii sociale anchilozate, cînd cunoştinţele căpătate în tinerete, de pildă de Gogol, în privinţa vieţii de provincie, servesc drept sursă de inspiraţie pentru toată viaţa. Vorbitorul a criticat documentarea superficială, turistică, precum şi aşă-zisa teorie a documentării „permanente”. Sub pretenţia ei de seriozitate, se ascunde falsa teorie că te poţi documenta permanent” şi pe Calea Victoriei.

Să zicem că acceptăm această teză. Dar atunci de ce au apărut aşa de puţine lucrări de proză şi dramaturgie despre viaţa contemporană a unor oraşe cum sînt Bucureşti sau Cluj, unde scriitorii au obiceiul de a se „documenta permanent”, „de a participa la viaţă”, ca să folosim chiar noţiunile intrate în uz?

Sînt întrebare de obicei de ce am stat mai mult de un an la Hunedoara, ce am scris o carte de reportaje care are două sute de pagini de maşină şi vorbeşte despre 7—8 figuri de siderurgişti. Afară de timpul necesar pentru familiarizarea cu o serie de noţiuni noi şi dificile, de tehnică şi de producţie, a fost necesar să cunoaştem Hunedoara, oraşul şi combinaţia, în cele mai diverse ipoteze, ca personaje despre care am scris să fie reprezentative pentru realităţile din partea locului, cit şi pentru epocă. fără să recur la explicaţii inventate sau preconcepte. În acest sens sînt deosebit de interesantă, unde am lucrat la ziarul local, ceea ce mi-a permis să ţin un contact direct şi firesc cu oamenii, să mă aflu în miezul problemelor celor mai importante ale combinaţiei şi oraşului, să am sprijinul tovarăşesc al unui colectiv şi să nu mă simt stîngher şi izolat — a constituit nu numai o simplă stringere de date, ci o

adevărată şcoală a vieţii, în sensul universităţii gorkiene — care şi-a lăsat puternic amprenta asupra întregii mele vieţi şi activităţi de reporter.

Documentarea — a spus în continuare vorbitorul — nu se poate rezuma la inventarierea empirică a datelor realităţii. Spiritul de observaţie, sensibilitatea artistică ce caracterizează pe scriitor trebuie în permanenţă înarmate cu cunoştinţe ideologice şi ştiinţifice.

În esenţă, e vorba de însuşirea de către scriitori a unui stil de muncă, ce- năut de înşăşi epoca, stil leninist, prin care preocupările teoretice să se îmbine cu o experienţă bogată, practică, stil care cere personalităţi armonioase, cu preocupări multilaterale, care să poată afirma, parafraziind pe poetul latin, „nimic din ce-ai socialismului nu-mi este străin”.

Lipsurile pe care critica literară le-a remarcat la volumele de reportaje, cum ar fi divagaţia lirică, fără acoperire, sau dimpotrivă, descrierea plată, fără har artistic, abundenţa de informaţie nedigerată, sau fuga cu orice preţ după poante — se datorează în primul rînd unor lacune ale cunoaşterii de care nu sintem scutiţi nici unul din noi.

Dacă reportajul a reuşit să dea imaginea în mare a unor regiuni sau localităţi industriale, să celebreze măreţia lor, frumuseţea muncii eliberate, nu este mai puţin adevărat că adeseori descrierile plutesc într-o atmosferă vagă, au un fel de caracter festiv, nu dezbate o anume problemă de etică, de educaţie, de construcţie economică, ceea ce scade eficienţa lor. Vorbitorul s-a referit în continuare la faptul că revistele literare nu stimulează suficient scrierea unor reportaje axate pe probleme arzătoare ale actualităţii.

Cred de asemenea că reportajul, fără să părăsească descrierea marilor înfăptuiri pe frontul construcţiei socialismului în domeniul industrial, agricol, edil-tar etc., trebuie să abordeze mai multă lărgime şi mai cu profunzime lupta pentru formarea conştiinţei omului nou. Aceasta necesită găsirea unor metode de investigaţie şi de zugrăvire, cu mijloacele reportajului, a unor probleme întîme de viaţă.

Încheiere, vorbitorul a propus organizarea de presa, cotidiene şi literare, să se preocupe în mai mare măsură de viitorul reportajului nostru, prin atragerea în redacţii şi creşterea unor tineri de talent, cu perspective de dezvoltare.

Al. Balaci

Al. Balaci s-a ocupat îndeosebi de problema traducerilor literare. Revoluţia culturală din patria noastră — a arătat vorbitorul — a ridicat şi acest sector la înălţimea celorlalte domenii de activitate literară. Se traduc astăzi zeci de mii de pagini anual, în tiraje considerabile, cu grija pentru redarea la un nivel superior artistic a conţinutului. Trebuie să arătăm, cu îndreptăţită mîndrie, că toţi străinii, vizitatori ai ţării noastre, sînt surprinşi de tirajele considerabile ale ediţiilor de clasici universali, iar *Index translationum* al organizaţiei UNESCO, aşază Republica Populară Romînă printre primele ţări în lume în domeniul activităţii de traduceri.

Astăzi, în cultura noastră există traduceri integrale ale unor clasici ai literaturii universale, iar în rafturile oricărei biblioteci personale poţi găsi seriile impresionante ale traducerilor din Lev Tolstol şi Cehov, Shakespeare şi Molière, Balzac,

rea traducerii ca un act de cunoaştere şi de preţuire reciprocă între popoare. Planurile de perspectivă ale editurilor noastre, minuios elaborate, se îndeplinesc într-un ritm crescînd şi în curînd vom avea în limba romînă majoritatea operelor care sintetizează în ele cele mai preţioase valori ale gândirii artistice universale, clasice şi contemporane. Spre acest ţel noi am făcut paşi însemnaţi în ultimii ani. Înseamnă că numai cîteva cifre. În deceniul 1951—1960 au fost traduse 9,058 de titluri în 112.508.424 exemplare. În anul acesta Shakespere a apărut într-un tiraj total de 350.000 exemplare, Balzac, 330.000 exemplare, Goethe, 160.000 exemplare. O atenţie deosebită s-a acordat traducerii cărţilor sovietice, care oglîndesc viaţa şi activitatea societăţii de tipul cel mai avansat din lume. Masele de cititori aşteaptă totdeauna cu o extraordinară sete de cunoaştere, traducerea bogatei literaturii din Uniunea Sovietică. Au apărut mii de titluri în milioane de exemplare. Se apropie de sfîrşit traducerea aproape integrală, a literaturii prezentărilor de seamă a unor literaturii, ca: Gorki, Nekrasov, Sevcenko, Goncaev, Gogol, Dostoevski, L. Tolstol, I. Turgenev, Korolenko, Scedrin, Cehov, Fadeev, Gladkov, Gorkov, Ostrovski, Auzov, Malakovski, Esenin, Fedin, Leonov etc. Nu putem uita traducerile excepţionale făcute din ruseşti de Mihail Sa-

doveanu, Tudor Argezei, Mihail Beniuc, Al. Philippide, Miron Radu Paraschivescu, Cicerone Teodorescu şi alţii. Tot în anul acesta traduceri scriitorilor romîni din clasici şi contemporanii literaturilor apăsene au atins un superior nivel artistic.

Editura Tineretului a continuat să acorde atenţie operelor din literatura universală, care se adresează copiilor şi tineretului, traducînd în zeci de mii de exemplare lucrări ale lui Maikovski, Mark Twain, Dickens, Jules Verne, Andersen, Saint-Exupery etc.

În legătură cu istoriografia literară, vorbitorul a spus:

S-a reprodus pe bună dreptate criticii literare faptul că nu a perseverat în acţiunea de generalizare, de teoretizare, de ridicare la un nivel de sinteză a studiilor. Chiar activitatea criticilor noştri literari la Tratatul de istorie a literaturii romîne, a rămas cam în urmă, mai ales în ceea ce priveşte volumele mai apropiate de epoca noastră, care ne interesează îndeosebi.

În continuare, referindu-se la lipsurile criticii literare, Al. Balaci a criticat cuvîntul rostit în cadrul dezbaterilor de tov. Silavian Iosifescu, care „nu a făcut o analiză profundă a deficienţelor comisiei de critică de care a răspuns, şi mai ales n-a arătat care sînt sursele de îndreptare la care se gîndeşte această comisie.

Dumitru Ignea

Sarcina fundamentală a criticii literare este să sprijine dezvoltarea literaturii noastre realist-socialiste, să promoveze talentele autentice, să selecţioneze valorile şi să contribuie la educaţia omului nou.

Critica nu-şi poate îndeplini misiunea şi nu-şi justifică existenţa decît prin analiza pătrunzătoare, obiectivă şi plină de dragoste a operelor inspirate din realitatea socialistă.

Succesele înregistrate pînă acum de critica noastră se datorează tocmai cercărilor competente şi generalizării ştiinţifice a fenomenului literar contemporan. Dar tot astfel se poate observa la unii critici o regretabilă tendinţă către evazionism. Bineînţeles o asemenea tendinţă apare în forme variate şi uneori chiar subtile.

Revista „Steaua” a excelat mulţi ani, şi prin păcate mai excelează încă în acordarea unui larg spaţiu recenzării unor scriitori din literatura burgheză, nu dintre cei mai interesaţi şi semnificativi, în vreme ce lucrări actuale şi de valoare reală ale literaturii noastre sînt fie ignorate, fie expediate în recenzii microscopice şi nu rareori impresioniste.

Tăcerea în jurul unor lucrări literare actuale este un mod de manifestare a evazionismului. Mai dăinuie încă în rîndurile unor cronicari şi recenzanţi prejudecata că despre operele nerealizate sau mai puţin realizate nu se poate scrie interesant sau pur şi simplu nu merită să se scrie.

Arătînd că autorii unor asemenea lucrări pot realiza şi cărţi valoroase, vorbitorul s-a referit şi la faptul că dacă s-ar scrie, s-ar face şi un serviciu editurilor, îndemîndu-le la o exigenţă sporită şi la o îndrumare a scriitorilor cu care lucrează.

La evazionism parţial duc de asemenea analizele unilaterală ale operelor literare cînd cronicarii întrerîd în seama de unitatea dialectică între conţinut şi formă. Se mai întîlnesc încă recenzii şi cronici în care nu se insistă asupra mesajului actual al scriitorului dar se face în schimb inventarul procedurilor artistice, se stabilesc afiliaţii, influenţe, de cele mai multe ori fictive.

La acelaşi rezultat ajung acele cronici descriptive care se referă la descrierea conţinutului, la reliefa importanţei temelor abordate, ignorînd faptul esenţial — dacă lucrarea respectivă este artistică sau nu.

Kovács György

Dezvoltarea literaturii noastre — a spus vorbitorul — a fost şi este stimulată de eforturile eroice ale întregului popor muncitor şi de măreţele realizări dobîndite, sub conducerea partidului nostru, în construcţia socialistă.

Noi, scriitorii Republicii Populare Romîne sintem mîndri că literatura noastră serveşte tot mai intens cauza progresului omînesc, sintem mîndri de strîna comunitate de idei a literaturii noastre cu literatura Uniunii Sovietice, şi în general, cu scriitorii şi cu creaţiile care servesc cauza proletariului, a poporului muncitor, a socialismului, a păcii.

Vorbitorul a subliniat unitatea indescutibilă, atît de caracteristică literaturii noi, a republicii noastre populare, frăţia, comunitatea de idei, care sudează într-un tot pe scriitorii noştri. În acest fenomen — a spus vorbitorul — sint cuprinse ataşamentul şi dragostea fierbinte a scriitorilor noştri faţă de poporul muncitor, faţă de cauza partidului, faţă de patria noastră iubită, Republica Populară Romînă.

Această trăsătură a literaturii noastre, a vieţii noastre literare, nu s-a format însă în mod întîmplător şi nu se consolidează independent de viaţa economică, socială, de schimbările istorice petrecute în patria noastră. Partidul revoluţionar al clasei muncitoare a înfăptuit egalitatea deplină în drepturi a poporului romîn şi a minorităţilor naţionale, a transpus în practică în ţara noastră politica naţională leninistă. Roadele acestei înfăptuiri sînt prezente şi în viaţa noastră literară. Indiferent în ce limbă crează, scriitorii noştri militează pentru creşterea ţelului comune. Activitatea lor e pătrunsă de aceeaşi idei; creaţiile lor aparţin întregului nostru popor muncitor, îmboagînd tezaurul comun al literaturii unitare a Republicii Populare Romîne.

Graţie partidului nostru, formele organizatorice ale vieţii noastre literare, respectiv cadrul în care ne desfăşurăm activitatea noastră literară, corespund întocmai sarcinii adîncirii continue a unităţii literaturii noastre şi a frăţiei dintre scriitorii noştri. Faptul că Uniunea Scriitorilor editază mai multe reviste în limbile maghiară, germană şi sîrbă confirmă această strădînire.

Editurile noastre au desfăşurat o activitate deosebit de pozitivă în această di-

doveanu, Tudor Argezei, Mihail Beniuc, Al. Philippide, Miron Radu Paraschivescu, Cicerone Teodorescu şi alţii. Tot în anul acesta traduceri scriitorilor romîni din clasici şi contemporanii literaturilor apăsene au atins un superior nivel artistic.

Editura Tineretului a continuat să acorde atenţie operelor din literatura universală, care se adresează copiilor şi tineretului, traducînd în zeci de mii de exemplare lucrări ale lui Maikovski, Mark Twain, Dickens, Jules Verne, Andersen, Saint-Exupery etc.

În legătură cu istoriografia literară, vorbitorul a spus:

S-a reprodus pe bună dreptate criticii literare faptul că nu a perseverat în acţiunea de generalizare, de teoretizare, de ridicare la un nivel de sinteză a studiilor. Chiar activitatea criticilor noştri literari la Tratatul de istorie a literaturii romîne, a rămas cam în urmă, mai ales în ceea ce priveşte volumele mai apropiate de epoca noastră, care ne interesează îndeosebi.

În continuare, referindu-se la lipsurile criticii literare, Al. Balaci a criticat cuvîntul rostit în cadrul dezbaterilor de tov. Silavian Iosifescu, care „nu a

Din cuvîntul participanţilor la Conferinţa pe ţară a scriitorilor

Demostene Botez

Aş vrea să dedic vorbirea mea de astăzi memoriei celui mare maestru al nostru, care ne-a fost în frunte pînă acum trei luni de zile. Aş vrea să-l dedic această vorbire cum i-aş dedica un poem. O fac fiindcă nu este cu putinţă ca o adunare a scriitorilor, aceia pe care i-a iubit el în viaţa nemăsurată, să nu aibă prezenţa lui aici. Fiindcă nu este cu putinţă să fie discutată problema celui mai înalt nivel de literatură fără ca monumentală sa operă să nu ne fie o bună, cea mai bună călăuză.

Vom găsi în opera lui Mihail Sadoveanu toate problemele care sînt astăzi şi care se discută aici. Vom găsi rezolvată problema conţinutului, vom găsi rezolvată problema atitudinii scriitorului, vom găsi o mare poezie, care, după mine, este înăscută şi oricărei opere de proză; vom găsi limba cea mai frumoasă a poporului nostru, înţeleasă de întregul popor şi vom găsi cea mai înaltă măiestrie.

Vorbitorul a arătat că proza noastră, prin îndrumarea partidului, prin energia unui tineret care s-a ridicat, a izbutit să dea un chip tuturor eforturilor din ţara noastră — oamenilor noi, rezultatelor pe care aceştia le-au obţinut. Referindu-se apoi la poezie şi subliniind că poezia astăzi este şi trebuie să fie militantă, vorbitorul a luat poziţie împotriva celui care de poezie pornit să facă toate concessiile concepţiei decadente despre literatură din Occident; nu după aceasta trebuie tinerii noştri să se orienteze şi trebuie să criticăm tendinţa unor tineri care încearcă să facă la noi „poezie hermetică” pe care nu doar muncitorul nu o înţelege, dar nu, care am 50 de ani de lucru la poezie nu o înţeleg. Mă întreb, pentru cine se face această poezie? Pentru ce? Cui serveşte? Cei care manifestă tendinţa de a aprecia operele după astfel de unităţi de măsură, ar trebui să reflecteze la preţurile înaltă de care s-a bucurat poezia noastră realist-socialistă, de pildă, în Italia.

Aceia care se ocupă de poezia ermetică de care vorbeam sînt tineri şi unii din ei sînt poezi de mare talent. Eu imi fac astăzi, vorbind aşa, nu o datorie de severitate faţă de ei, sau de admonestare de bătrîn care vrea să devină moralist. Eu imi fac o datorie pentru chemarea lor la cel mai frumos mesaj care-l pot avea. Ei au şi entuziasm, şi tinerie, şi optimism pentru a răspunde cel mai bine la cerinţele romanticismului vremii noastre. Nu este păcat să se piardă asemenea talente în opere sterile şi fără nici un ecou?

Toată această literatură este o literatură făcută pentru a epata pe cei de aceeaşi breaslă. Nu acesta este obiectul care trebuie să stea în ochii şi în mintea acestora care scriu.

Să ne gîndim bine pentru cine scriem şi aceasta ne va da un îndreptar cum şi ce să scriem. De altfel, un asemenea îndreptar noi avem în documentele Congresului al III-lea. În aceste documente se face o apreciere pozitivă a literaturii noastre, arătîndu-se că în ultimii ani lărgirea tematicii şi îmbogăţirea fondului de idei constituie cîştiguri ale literaturii noastre. Vorbitorul a amintit sarcinile trasate de Raportul prezentat la Congre-

sul al III-lea al P.M.R. şi şi-a exprimat nădejdea că scriitorii vor face faţă cu cinste misiunii ce le revine, alături de întregul popor aflat în plină muncă avîntată pentru îndeplinirea planului de şase ani. „Eu am văzut — a spus vorbitorul — chiar momentul cînd aceste planuri s-au dezbătut în Marea Adunare Naţională, am văzut zeci de oameni ridicîndu-se la tribuna pentru a declara că îşi dau angajamentul să depăşească sarcinile ce le revin. Sarcina noastră trasată prin documentele Congresului al III-lea sună aşa: „...opera la nivelul înaltelor exigenţe artistice şi ideologice ale partidului şi poporului”. Sînt convins că, aşa cum partidul a chibzuit matematic cînd a fixat sarcinile muncitorilor din fiecare uzină, cu aceeaşi înţelepciune s-au socotit şi puterile noastre. Şi sînt convins că forţele noastre literare, îmbogăţite cu aportul variat al altor tinere talente, vor realiza sarcina lor nobilă; dar pentru aceasta se cere lichidarea a tot ceea ce poate împiedica pe artist de poezie.

Dacă în ultimii ani noi am cîştigat mult în prezentarea vieţii, a adevărului vieţii este şi pentru că scriitorii au muncit mai mult pentru aceasta, dar este şi din faptul că victoria socialismului la noi în ţară a determinat formarea conştiinţei socialiste, astfel încît astăzi oriunde ne invităm, cu orice ne înfrîmăm, o facem într-un mediu, într-un climat care este al acestui vieţii noi şi nici un scriitor nu poate să nu ia act de această viaţă care a cuprins întreaga societate, fără a scrie o operă desuată.

Sînt încă unii care se constituie într-o castă, care atunci cînd se dau într-o întreprindere scotoacă că au binevoit să „cobore” şi să ia contact cu muncitorii. O fac sporadic, îşi constituie din aceasta un merit nemăpomenit, cu care se laudă în toate ocaziile. Nu este acesta oare un substrat, mîntuitor unui substrat de castă şi de individualism?

„Cercul îngust de aleşi” pune după mine, şi o chestiune de limbă literară. Oricît de milostiv şi generos a fi sau aş vrea să fiu, totuşi am să arunc şi eu o mică petică în grădina criticilor.

Am aci o listă de cuvinte, o listă foarte interesantă. Ele sînt scoase dintr-o singură cronică literară. Am vorbit cu autorul şi i-am spus: — Bine, tovarăşe, dar lăbraleanu a scris lucruri foarte subtile, noi am dori cu toţii ca şi dumneata să scrii lucruri subtile. De ce el a putut să le spună pe limbă omenească şi de ce dumneata ai nevoie de o serie întreagă de alte cuvinte?

Ştii ce mi-a răspuns unul din critici? Zice: — A! Pe atunci critica nu era o ştiinţă! Astăzi este o ştiinţă şi fiecare ştiinţă îşi are limbajul ei! Noi întreb noi noi înţelegem!

Iată, cuvîntul „palpit” întrebîndu-l ca substanţă. Cuvinte ca: „nexus”, „empireu”, „redempţiunea”, „fatumul decăderii”, „rationalarii” etc.

Referindu-se la exigenţele maselor de cititori cărora le este adresată creaţia literară, vorbitorul a spus: atunci cînd punem mîna pe condei să ne gîndim la chipurile lor, la munca pe care o fac ei, la seriozitatea pe care le-o dă această muncă.

Ioan Grigorescu

Întîlnim în această sală figuri cunoscute, prieteneşti, tineri scriitori pe care ne-am obişnuit să-i numim „detasamentul nostru de tineri scriitori”.

Că unii dintre ei de mult s-au afirmat ca scriitori maturi, că mulţi dintre ei au dat deja opere care au trecut de mult hotarele ţării noastre, nu asta mi se pare lucrul cel mai important. Privindu-i, vrînd-nevrînd imi amintesc de unde a pornit acest detasament de tineri scriitori, ce erau cel mai mulţi dintre ei acum 12-13 ani şi ce ar fi rămas poate astăzi dacă la drumul greu şi spinos la care se angajau, nu simţeau alături, în totdeauna, în fiecare moment, umărul partidului, al clasei muncitoare, această uriaşă forţă colectivă care ne-a luminat neîntreput calea.

După ce s-a referit la condiţiile vitrege în care lucrează mulţi dintre scriitorii occidentali, vorbitorul enunţat unele probleme ale colaborării dintre scriitori şi cinematografe. El a insistat asupra însemnăţii scenariului în creaţia de filme artistice, asupra sprijinului pe care scriitorii sînt chemaţi să-l dea dezvoltării cinematografiei. Vorbind despre scenariu la cel de al doilea Congres al Scriitorilor Sovietici, cu toată autoritatea pe care i-o dădea creaţia sa şi importantul rol de

creator în domeniul cinematografiei, Serghei Gherasimov spunea: „Consider că e foarte necesar să subliniez faptul că, e foarte specific caracteristic artei cinematografice, cea mai importantă bază a ei rămîne literatura”.

Noi, scriitorii care lucrăm în cadrul cinematografiei, a arătat vorbitorul, constatăm că nici în mediul creatorilor din studio, şi nici în cadrul Uniunii Scriitorilor, încă nu s-a înscădînt convingerea rolului important pe care îl joacă în arta cinematografică scriitorul, autor al scenariului, al bazei dramaturgice a filmului.

Vorbitorul s-a referit la necesitatea îmbunătăţirii colaborării dintre scriitori şi cinematografe. În defecţuoasă colaborare cu cinematografia, nu e cazul să-i absolvim de răspundere nici pe scriitorii înşişi, a spus el. Unii scriitori, manifestînd insuficient interes pentru specificul creaţiei cinematografice, au încredinţat redacţiei de scenarii lucrări într-un stadiu de semi-fabricat. Pe astfel de lucrări se distingeau urmele amprentei muncii de mîntuială, schematic în rezolvarea sarcinii dramaturgice propuse, o prelucrare superficială a caracterelor, un dialog deslăsat şi cenuşiu etc. În încheiere, el a propus înfiinţarea unui sector sau unei comisii de dramaturgie cinematografică a Uniunii Scriitorilor.

Vicu Mindra

Referindu-se la critica literară, vorbitorul a arătat că în ultima vreme, discuţiile au căpăţînit oare. Totuşi, a spus el, nu o dată ne-am vădit un sentiment de nesatisfacţie. Urmărind de pildă răspunsurile criticilor la ancheta „Gazetei literare” ca şi unele ample articole apărute în „Luceafărul”, „Tribuna” şi alte publicaţii, am reţinut pasaje valoroase şi tonalitate polemice vie. Nu o singură dată am simţit însă că verva cîte un participant la discuţie se epuizează în marginea unor teme minore.

Cred că la vîrstă pe care o împlineste critica noastră nouă, a venit de mult momentul să se renunţe la vîntoarea reciprocă de greseli, la bălălaia lamentabilă în jurul folosiilor unor cuvinte. Bineînţeles, greselile serioase de orice fel nu trebuie să fie trecute cu vederea. Publicul aşteaptă însă dispute pe temele de primă însemnătate ale literaturii, la nivelul conceptelor estetice cu aplicaţii profunde la practica creaţiei contemporane.

În ceea ce priveşte critica dramatică, ea ocoleşte încă analiza textului sau, fă-

cînd o altă eroare, separă într-un mod nefiresc analiza textului de analiza spectacolului.

În ceea ce priveşte lipsa de iniţiativă a criticilor, relevată pe bună dreptate în darea de seamă, aş vrea să subliniez că această lipsă ţine tocmai de rămînera în urmă a criticilor în ceea ce priveşte cunoaşterea vieţii.

Referindu-se la cerinţele dramei de idei, vorbitorul a spus: Drama de idei realist-socialistă nu are nimic comun cu producţia intelectualistă. Dimpotrivă, căutînd să răspundă la problemele acute contemporane, încercînd să facă acest lucru prin explorarea sufletească a oamenilor înaintaţi ai epocii noastre, în mod firesc drama de idei se apropie de cerinţele dramei populare.

Vorbitorul a criticat piesa „Fliecele”, într-un mod neangajat.

În cadrul discuţiilor, mai mulţi vorbitori au adus critici serioase cuvîntului Vicu Mindra pentru lipsa lui de combativitate, pentru că nu a luat poziţie faţă de deficienţele criticilor literare.

Tudor Vianu

Vorbitorul a arătat că succesele unei literaturi se pot măsura prin valorile universale create de ea. Creaţiile literare valabile sînt cele care, crescînd în realitatea locului şi timpului unde au apărut, s-au înălţat depeşul de sus pentru a putea fi văzute de departe.

Consider că unul din succesele cele mai de seamă ale literaturii române în anii puterii populare este difuzarea ei peste hotarele ţării, intrarea ei în circuitul mondial al literaturii.

Amintind că la Biblioteca Academiei R. P. Romîne se elaborează în prezent bibliografia generală a literaturii romîne,

care va cuprinde şi datele referitoare la răspîndirea ei în străinătate, vorbitorul a citat unele din aceste date: I. L. Caragiale este actualmente tradus în 24 de limbi, cu 73 de titluri, dintre care 55 au fost traduse după 25 August 1944. De la 1952 încoace, Ion Creangă a fost tradus în 10 limbi, cu quasi totalitatea operelor lui; Sadoveanu a fost tradus în străinătate de la 1949 înainte, de 29 de ori; începînd din acelaşi an, romanele lui Zaharia Stancu au fost traduse în 30 de limbi.

De curînd am citit în limba germană, apărută la Viena, frumoasele traduceri

ale lui Alfred Sperber din lirica lui Argehezi. Marele poet spaniol Rafael Alberti a publicat la Buenos Aires versiunea lui după Mihail Eminescu, într-un volum de peste 300 de pagini. Colegii noştri Szemler Ferenc a făcut cunoscut ungurilor lirica lui Al. Macedonski. Zilele trecute mi-au căzut ochii într-o librărie pe traducerea maghiară a poezilor lui Bacovia. Zoltan Franyo a publicat de curînd una din operele cele mai de seamă ale vieţii sale, traducerea integrală a liricii lui Eminescu în limba maghiară.

Francezii şi germanii pot citi acum romanele lui Jean Bart, G. Călinescu, Camil Petrescu, Ion Marin Sadoveanu. Versurile lui Mihail Beniuc au fost traduse în limbile franceză, germană, rusă şi poate şi în alte limbi. Au apărut în limbi străine lucrările lui Titus Popovici.

Publicaţii periodice de mare notorietate au consacrat numere întregi literaturii romîne. UNESCO va publica încă în cursul acestui an o antologie a prozei romîneşti. În lista comemorărilor recomandate de Consiliul Mondial al Păcii a fost trecut şi marele nostru I. L. Caragiale, cu prilejul împlinirii unei jumătăţi de veac de la moartea lui.

Piese romîneşti s-au jucat pe toate scenele lumii, nu numai ale lui I. L. Caragiale, dar şi ale mai tinerilor: Mihail Sebastian, Horia Lovinescu şi Al. Mirodan.

Cărămă impurjări şi se datorează acest fenomen: intrarea literaturii romîne în circuitul mondial? Mai întîi faptul că ţara noastră face parte din lagărul mondial socialist. Mai întîi faptele acestui lagăr sau deschis operelor romîneşti. Uniunea Sovietică stă în fruntea tuturor ţărilor. Aici interesul ştiinţific şi curiozitatea cititorilor de literatură romîne este atât de mare încît nu va trece mult pînă cînd toate operele de seamă ale literaturii noastre vor avea versiunea lor în

limba rusă şi în celelalte limbi ale republicilor unionale.

A doua împrejurare care asigură fenomenul semnalat aici este creşterea spre libertate şi independenţă a tuturor popoarelor lumii, în condiţiile luptei împotriva imperialismului. Opere de mare însemnătate artistică sau ştiinţifică pot apărea şi au apărut de fapt în toate punctele lumii produse de geniiul tuturor popoarelor. Este o idee care se impune chiar în ţările care, în trecut, priveau cu oarecare superioritate condescendentă către cultura popoarelor mai puţin numeroase. De aceea, literatura romînă a devenit obiect de studiu în multe universităţi ale Europei occidentale.

Analizînd cauzele difuzării mondiale a literaturii romîne, cred că noi, scriitorii trebuie să exprimăm graţitudinea noastră conducerii de cultură a ţării, Partidului Muncitoresc, Romîn şi organelor guvernamentale care au susţinut şi au creat condiţii favorabile operei de răspîndire internaţională a literaturii romîne. În aceste împrejurări a stat de veghe un geniu închinat înălţării patriei şi constituia limpede a unei conduceri luminate, conştiinţa că o cultură naţională atinge treapta ei cea mai înaltă atunci cînd slujeşte omenirii întregi.

În încheiere, vorbitorul a arătat că fenomenul difuzării mondiale a literaturii romîne impune Uniunii Scriitorilor obligaţia de a intensifica legăturile cu străinătatea. Scriitorilor le revine obligaţia de a crea opere cît mai caracteristice pentru poporul nostru în faţa actuală a dezvoltării lui. Universalitatea operei este garantată de particularitatea ei. Străinătatea nu se va interesa niciodată de opere palide, fără rădăcini adînci, nesustînute de sufletul unui popor şi de luptele lui. Ne trebuie deci opere adînci, dar şi opere de mare perfecţiune artistică.

Florin Pănescu

SECRETARUL COMITETULUI DE PARTID AL UZINELOR „23 AUGUST”

În numele colectivului de muncă al uzinelor „23 August”, vorbitorul a adus un salut călduros Conferinţei pe ţară a scriitorilor. O carte bună, cu caracter profund educativ, a arătat tot, Florin Pănescu, este foarte căutată atunci cînd muncitorul nostru se regăseşte ca erou în scrierile literare.

În uzina noastră sînt peste cinci mii de cititori permanenţi, care în anul trecut au citit peste optzeci şi opt de mii de opere. Sînt de reţinut interesul şi preocuparea, din ce în ce mai mare, ale muncitorilor noştri faţă de lucrările beletristice.

Această preocupare, această sete de cultură, nu ne poate fi satisfăcută de cît cu surorii de calitate, la înălţimea conştiinţei socialiste pe care muncitorii noştri o manifestă în realizarea sarcinilor de producţie şi în societate.

Pe linia sprijinului şi a ajutorului reciproc vrem să amintesc că noi, prin întîlnirile organizate între scriitori şi cititorii uzinei noastre am obţinut unele succese. La cele zece întîlniri, care au avut loc anul trecut, muncitorii noştri au primit cu multă căldură în mijlocul lor pe scriitorii ce ne-au vizitat, cînd ca astfel de manifestări să aibă loc cît mai des.

Aş vrea să atrag atenţia dv. asupra unui aspect foarte frecvent în uzina noastră şi în toate întreprinderile din patria noastră. Sînt muncitori, ingineri, tehnicieni şi funcţionari care, de la eliberare, an de an, lună de lună, zi de zi, îşi depăşesc sarcinile lor profesionale, luptă pentru o calitate superioară a produselor, sînt exemplu pe locurile lor de muncă. Dar ceea ce este mai important, deoarece această atitudine faţă de muncă este din ce în ce mai largă, este

Al. I. Ghilia

Documentele de partid apărute în ultimul timp — a arătat vorbitorul — reprezintă un ajutor preţios pentru întregul nostru front ideologic, dîndu-ne posibilitatea să înţelegem mai profund înşăşi esenţa contemporaneităţii, a noulor relaţii umane, a procesului intim şi complex de transformare a conştiinţelor.

Un scriitor, oricît de înzestrat ar fi, după o muncă de o viaţă la masa de lucru, izbuteste să minuiască destinul a zece sau o sută de eroi. De curînd am avut prilejul de a ne afla în mijlocul citorului mei de eroi surprinzători, cărora un romancier de geniu le-a schimbat destinul. Mă refer la Conferinţa pe ţară a colecţivilor. Numele romancierului nu mai e nevoie să-l spun. Acest romancier îndeamnă pe scriitori să la ca model în creaţia lor chipul spiritual al acestor admirabili eroi.

Ce ne împiedică totuşi, uneori, să fim la înălţimea acestor îndemni, de fapt sarcina principală a intelectualităţii noastre? Scriitorii organici legaţi de lumea satului prin formaţia şi scrisul lor, au sentimentul că stăpînesc de la sine complexitatea fenomenului revoluţionar al transformării socialiste a agriculturii. Vorbitorul a amintit că scriitorii clasici ai colectivizării, Mihail Solohov, este de părere că acela care vrea să scrie ceva de valoare în acest domeniu, trebuie să aibă, printre altele, cel puţin cunoştinţele unui inginer agronom raional; avem scriitori care s-au pregătit temeinic şi în acest domeniu. Ritmul schimbărilor petrecute la ţară în actuala etapă de desăvîrşire a construcţiei socialiste, cînd în următorii doi, trei ani se va încheia procesul de colectivizare — este de natură să contrazică părerea noastră că avem în singe problema ţărănească, indiferent de etapele ei şi că asta ne-ar fi de ajuns.

Operativ, raportajul a consemnat literar o mare parte din problemele noi ale satului din ultimii ani. Dar oricît de prompt şi valoros ar fi raportajul, el nu poate acoperi vasta frescă social-istorică, multitudinea de aspecte, contradicţiile şi frumuseţea însăşi a luptei. Trebuie făcut deci saltul calitativ de la descrierea la înţelegerea şi interpretarea ei.

Responsabilitatea pe care ne-o impun îndrumările, sprijinul, dragostea partidului faţă de fiecare dintre noi face ca arhivele noastre să se desfacă larg, pentru ca toţi să ne ridicăm la înălţimea la care el ne cere să fim.

Eugen Barbu

Conferinţa pe ţară a scriitorilor se desfăşoară sub semnul evident al unităţii de vederi între artiştii tuturor generaţiilor, strîns laolaltă sub steagul revoluţiei. Supără pe duşmanii solidarităţii cu poporul, încercarea de a scrie pentru cel mult, efortul formidabil de a introduce în climatul artei, respiraţia puternică a eroului cel mai însemnat al timpului nostru: muncitorul, adică exact lucrurile cu

că cei mai înalţi dintre aceştia des-facători o activitate obştească foarte largă, plină de pasiune.

Uzinele „23 August” prezintă un important punct de documentare. Comitetele de partid este foarte bucuros să dea un sprijin susţinut scriitorilor şi poezilor în documentarea lor.

La noi în uzină au venit mulţi scriitori, au scris despre oamenii noştri, despre felul cum muncesc, despre viaţa lor, a spus vorbitorul. El şi-a exprimat apoi regretul pentru faptul că tov. Horia Lovinescu, venind în uzină, dar documentîndu-se superficial, n-a reuşit să oglindească veridic în piesa sa, realitatea atât de bogată a uzinei.

Muncitorilor din uzina noastră le place mult să citească poezie. Le plac imaginile frumoase. Numai că unele poezii le oferă nişte imagini cu totul de neînţeles. De pildă, cu cîteva săptămîni în urmă a apărut, mi se pare în „Gazeta Literară”, o poezie, care se cheamă „A intrat o doamnă în sat”. Poetul vrea să spună că s-a electricificat încă un sat şi îşi alege ca simbol al răspîndirii lumii, „doamna”. Să nu înţelegem că noi am cere poetului să-şi aleagă numaidecît ca simbol o agitaţie sau măcar o deputată? Muncitorii cer poezii să fie poezii adevărate.

Să ştii că muncitorii sînt judecători imparţiali. Cînd apreciază o carte, ei nu se uită nici la tirajul în care apare, nici la preţul volumului. În orele lor de odihnă, de multe ori tîrziu, noaptea muncitorii stau la sfat cu dv., vă citec gîndurile, iubesc împreună cu dv. ceea ce este frumos şi urăsc ceea ce este de urt. De aceea cînd scrieţi, gîndiţi-vă mai mult la cei despre care scrieţi şi la cei pentru care scrieţi. Omuştăştii bine.

De la întîlnirea Congres al Scriitorilor încoace, poezia noastră s-a dezvoltat pe linia maturizării realismului socialist. E vorba de un salt de calitate lesne de constatat, un salt care se referă la tematica cu mult mai profundă şi mai variată, la ţinuta artistică cu mult mai apropiată de antologii. Cărţile maestrului Argehezi dintre care ultima, „Frunze”, constituie un înalt exemplu de tinerie fără bătrîneţe şi viaţă fără de moarte, sînt dintre dovezile hotărîtoare în acest sens.

Pe aceeaşi linie a colocvului cu timpul şi a refuzului bătrîneţii se situează volumul „Materie şi vise” de Mihail Beniuc. Un succes al acestui răsmit sînt şi cărţile lui Miron Radu Paraschivescu.

În continuare, vorbitorul a citat şi alte succese obţinute de poezia noastră, printre care versurile Mariei Banuş, ale lui Eugen Jebeleanu, Marcel Brănuş, Dan Degliu şi a relevant maturizarea unor tineri poezi ca Ion Brad, Aurel Rău, Ion Horea, Tiberiu Utau.

Articolul din „Scinteia” îndreptat împotriva spiritului apologetic a adus o contribuţie de seamă literaturii de astăzi. Dacă trebuie să renunţăm la individualismul şi preocupările burgheze, este tot atât de adevărat că trebuie să renunţăm şi la susceptibilitatea mică burgheză, la atitudinea de mimoză senzitivă.

Avem o tînră gardă a poeziei, ale cărei succese fin de atacarea cu curaj şi artă a temelor de căpetenie ale realităţii noastre socialiste. Atunci cînd aceste poezii fin de metoda luminoasă şi călăuzitoare a realismului socialist, rezultatele sînt dintre cele mai bune. Aceasta este adevărata însemnată a poeziei.

S-a adăugat însă cuvîntului modern, un lism, făcîndu-l mişcare literară specială. Fireşte că azi nu se pot scrie versuri ca poezii Văcăreşti. Noi nu trebuie să fim înglobaţi tradiţiei, ci tradiţia trebuie înglobată modernităţii noastre. Spun acestea gîndindu-mă la articolul lui Victor Felea, intitulat sonor: „Confruntare cu exigenţele epocii”. Felea lerarhizează poezii ca în armată, de la frunţa la general, luîndu-le mult prea devreme sarcina posterităţii. Poezii sînt trecuţi, ca elementele chimice în tabloul lui Mendeleev, fiecare în pătrăşelul lui. Din nou se aruncă oporbul de „tradiţionalism” unor poezi pentru simplul motiv că ei nu scriu în duhul „Stelei”, astfel încît diversitatea stilurilor în realismul socialist este înlocuită cu patul lui Procust. Ceea ce m-a mirat imediat după lipsa de modestie a criticului este felul fals, neştiinţific în care este tratat „tradiţionalismul”, numai şi numai prin stil, deci prin formă. Dar poezii citaţi de Victor Felea ca moderni dau dovadă de un „tradiţionalism” cras prin recordul cu

păt ia cu asalt bibliotecile publice şi librăriile, căutînd cărţile în care să se recunoască, ar fi stupid să-i oferi zarzavat ambalat între două coferţi. Unele recente constatări cu cititorii din uzine au adus în paginile revistelor noastre ecouri semnificative. Noul consumator de literatură este pretenţios şi o spune răspicat: Cine are urechi de auzit s-audă!

Referindu-se la lipsurile criticii literare, vorbitorul a spus:

Prietenui cei mai apropiaţi şi al scriitorului şi al omului care, citeşte s-a dovedit în ultimii ani o fiinţă slabă şi i se recomandă cu insistenţă tonicul principalităţii. Cu o figură de stil, grădinarul şi-a cămăşit mersul! Ascultînd pe unii vorbitori ne-am întrebat de ce se menajează cu prudenţă, în loc să dezvăluie principalul, în faţa tuturor, unele lipsuri care mai dăinuiesc în munca noastră. Dacă am lua numai cuvîntul tov. Silvan Iosifescu, preşedintele comisiei de critică, am avea măsura slăbiciunilor acestui compartiment literar. S-a încercat să se plutească în vag, să se facă o evadare dulce din miezul problemelor celor mai arzătoare, care o cîndocare care ne îngrijorează. Nu e oare o formă de apologetă şi acea tăcere prudentă în faţa unor opere semnate cu nume ilustre, dar care conţin mari balasturi? Nu e o formă de tălmăcire „prietenească” acel nod în papură găsit numai una şi închiderea dintr-un ochi în faţa altora? Nu s-a ivit oare un fel de prietenie nepriincipală a unor critici faţă de unii scriitori? Cauza principală a criticii noastre literare ar trebui să se deduce nu mi se pare a fi aceea de a stabili clasamente, şi ele cu vremea poate contestabile, ci de a promova acele cărţi patimase şi valoroase dedicate clasei muncitoare, dedicate conştiinţei ridicării sufletului la poporul nostru.

Între trecutul nostru congres şi actuala conferinţă pe ţară, romanul, şi mai recent, nuvela şi schiţa au cunoscut o înflorire considerabilă. Lucrul este firesc. Realităţile excepţionale solicită pana şi născăa ardore de a spune, generaţie de artă. Reportajul, gen urgent în trecut şi socotit pe nedrept un fel de cenuşărească a literelor, a cunoscut mari biruinţe.

Din nefericire, la edituri şi chiar în concepţia unor critici literari stăruie prejudecata că numai epica de întîndere merită o atenţie deosebită. Credeţi-mă, între o pagină genială şi un lung roman obositor, aş reciti la nesfîrşit primul lucru!

S-a observat de la o vreme o tendinţă de lăţire a acţiunii, o dilatare a frazelor care aduce o limbajie pe hirtie. Urmărirea dialogului prin repetiţia biblică a cuvîntelor, scoaterea exagerată în memorie eroilor şi altele punerea cap la cap

Al. Andriţoiu

Succesele ultimilor ani sînt ale noastre şi avem tot dreptul să ne mîndrim cu ele. Dar ele se datoresc, în acelaşi timp, poporului muncitor, care sub conducerea partidului şi-a construit o viaţă fericită, iar dacă pentru succese trebuie să mulţumim partidului, creator al revoluţiei culturale, mă întreb ce ne facem cu eroiile, cu non-valoriile, cu păcatele care încă mai rod periferia literaturii noastre.

Pentru aceasta trebuie să „mulţumim” influenţelor educaţiei burgheze. Ele trebuie extirpate din armoniosul nostru front literar.

De la întîlnirea Congres al Scriitorilor încoace, poezia noastră s-a dezvoltat pe linia maturizării realismului socialist. E vorba de un salt de calitate lesne de constatat, un salt care se referă la tematica cu mult mai profundă şi mai variată, la ţinuta artistică cu mult mai apropiată de antologii. Cărţile maestrului Argehezi dintre care ultima, „Frunze”, constituie un înalt exemplu de tinerie fără bătrîneţe şi viaţă fără de moarte, sînt dintre dovezile hotărîtoare în acest sens.

Pe aceeaşi linie a colocvului cu timpul şi a refuzului bătrîneţii se situează volumul „Materie şi vise” de Mihail Beniuc. Un succes al acestui răsmit sînt şi cărţile lui Miron Radu Paraschivescu.

În continuare, vorbitorul a citat şi alte succese obţinute de poezia noastră, printre care versurile Mariei Banuş, ale lui Eugen Jebeleanu, Marcel Brănuş, Dan Degliu şi a relevant maturizarea unor tineri poezi ca Ion Brad, Aurel Rău, Ion Horea, Tiberiu Utau.

Articolul din „Scinteia” îndreptat împotriva spiritului apologetic a adus o contribuţie de seamă literaturii de astăzi. Dacă trebuie să renunţăm la individualismul şi preocupările burgheze, este tot atât de adevărat că trebuie să renunţăm şi la susceptibilitatea mică burgheză, la atitudinea de mimoză senzitivă.

Avem o tînră gardă a poeziei, ale cărei succese fin de atacarea cu curaj şi artă a temelor de căpetenie ale realităţii noastre socialiste. Atunci cînd aceste poezii fin de metoda luminoasă şi călăuzitoare a realismului socialist, rezultatele sînt dintre cele mai bune. Aceasta este adevărata însemnată a poeziei.

S-a adăugat însă cuvîntului modern, un lism, făcîndu-l mişcare literară specială. Fireşte că azi nu se pot scrie versuri ca poezii Văcăreşti. Noi nu trebuie să fim înglobaţi tradiţiei, ci tradiţia trebuie înglobată modernităţii noastre. Spun acestea gîndindu-mă la articolul lui Victor Felea, intitulat sonor: „Confruntare cu exigenţele epocii”. Felea lerarhizează poezii ca în armată, de la frunţa la general, luîndu-le mult prea devreme sarcina posterităţii. Poezii sînt trecuţi, ca elementele chimice în tabloul lui Mendeleev, fiecare în pătrăşelul lui. Din nou se aruncă oporbul de „tradiţionalism” unor poezi pentru simplul motiv că ei nu scriu în duhul „Stelei”, astfel încît diversitatea stilurilor în realismul socialist este înlocuită cu patul lui Procust. Ceea ce m-a mirat imediat după lipsa de modestie a criticului este felul fals, neştiinţific în care este tratat „tradiţionalismul”, numai şi numai prin stil, deci prin formă. Dar poezii citaţi de Victor Felea ca moderni dau dovadă de un „tradiţionalism” cras prin recordul cu

a basmelor romînilor nu fac decît să plictisească pe cititor, să scumpească volumele şi să risipească hirtia.

De acord — a spus vorbitorul —, şi Solohov a scris 4 volume, dar ele aveau titlul „Pe Donul linişti”. Nu cerem limitarea epicii, stringerea prozei în corsete fixe

Puterile occidentale vor să torpileze tratativele de la Geneva

Declarația guvernului sovietic

MOSCOVA 26 (Agerpres). — TASS transmite: Guvernul sovietic consideră necesar să atragă atenția asupra faptului că puterile occidentale creează pericolul ca tratativele de la Geneva cu privire la încheierea experiențelor cu arma nucleară să fie definitiv zădărnice, se spune în declarația guvernului citată la 26 ianuarie de S. Tarapkin, reprezentant U.R.S.S. la conferința de la Geneva în problema încheierii experiențelor cu arma nucleară.

După cum se arată în declarație, guvernul sovietic va lupta și de acum înainte pentru realizarea cît mai grabnică a unui acord care să scape popoarele de pericolul experienței cu arma nucleară. În acest scop el este gata să continue actualele tratative de la Geneva.

Este evident că puterile occidentale intenționează în fond să torpileze tratativele tocmai într-un moment cînd Uniunea Sovietică, încercînd să scoată conferința de la Geneva din impasul în care se află din cauza puterilor occidentale, a prezentat noi propuneri constructive care permit rezolvarea în cel mai scurt timp a acestui important problemă internațională.

Formulind și propuneri, guvernul sovietic a ținut seama de recențele declarații ale președintelui S.U.A., Kennedy, și ale primului ministrului Marii Britanii, Macmillan, care sînt dispuși să accepte interdicția experiențelor cu arma nucleară în atmosferă, sub control național.

Cu toate că propunerile sovietice au fost elaborate în conformitate cu poziția puterilor occidentale, se subliniază în declarația guvernului sovietic, S.U.A. și Anglia se eschivează de aproape două luni de la un răspuns. În acest timp S.U.A. a încercat ritmul efectuării experiențelor subterane cu arma nucleară.

De conveniență cu Anglia, se spune în declarație, Statele Unite au început ample pregătiri în vederea efectuării unor experiențe cu arma nucleară în atmosferă. În lumina acestor fapte nu este greu de înțeles motivul pentru care S.U.A. și Anglia au respins noile propuneri sovietice, lucru pe care l-au declarat la 16 ianuarie, și intenționează să nu mai participe la tratativele de la Geneva.

De fapt, se spune în declarația sovietică, Statele Unite ale Americii și Anglia vor acum să scape de tratativele de la Geneva pentru a avea definitiv mină liberă în vederea desfășurării absolut nestingherite a cursei înarmării nucleare.

După cum se menționează în declarația guvernului sovietic, propunerile S.U.A. și Angliei, ca discuta-

rea problemei încheierii experiențelor cu arma nucleară sînt fie transferate Comitetului celor 18 state cu privire la dezarmare, urmăresc să abată atenția Comitetului de la principală sarcină: elaborarea unui acord cu privire la dezarmarea generală și totală și, totodată, să îndepărteze soluționarea problemei încheierii experiențelor cu arma nucleară.

Guvernul sovietic a mai avertizat și consideră necesar să avertizeze din nou că dacă puterile occidentale vor continua experiențele cu arma nucleară fie sub pîmînt fie în atmosferă, Uniunea Sovietică va fi nevoită ca, în scopul asigurării securității sale, să reia experiențele cu arma nucleară, necesare pentru întărirea capacității ei de apărare.

Conferința tripartită de la Geneva

GENEVA 26 (Agerpres). — TASS transmite: În ședința din 26 ianuarie a conferinței celor trei puteri în problema încheierii experiențelor cu arma nucleară, după ce S. K. Tarapkin, reprezentant Uniunii Sovietice, a dat citire textului declarației guvernului sovietic în problema încheierii experiențelor cu arma nucleară, reprezentanții S.U.A. și Angliei au insistat să se continue tratativele pe baza propunerilor puterilor occidentale care se reduc la crearea unei rețele internaționale de spionaj sub paravanul controlului internațional asupra încheierii experiențelor cu arma nucleară.

Delegații occidentali au declarat însă că vor studia declarația guvernului sovietic și, după ce vor primi instrucțiuni de la guvernele lor, vor da un răspuns.

A 12-a aniversare a proclamării Republicii India

DELHI 26 (Agerpres). — La 26 ianuarie poporul indian a sărbătorit aniversarea a 12 ani de la proclamarea Republicii India.

Rostind la radio o cuvîntare în ajunul sărbătorii naționale vicepreședintele Indiei, Dr. Radhakrishnan a spus că în prezent poporul indian depune eforturi pentru îndeplinirea sarcinilor celui de-al treilea plan cincinal de dezvoltare a țării și și-a exprimat convingerea că aceste sarcini vor fi îndeplinite. Datorită eforturilor pe care le-am depus în anii ce au trecut, a spus el, venitul național al Indiei și venitul pe cap de locuitor au sporit simțitor. Dar succesele noastre nu pot fi un motiv de autolăud, a subliniat dr. Radhakrishnan. Numai după ce vom lichida sărăcia și înăpoierea economică, vom putea crea în țară o ordine socială dreaptă.

Președintele Indiei, Rajendra Prasad, a adresat de asemenea poporului indian un scurt mesaj. El și-a exprimat speranța că anul acesta va fi un an al păcii în întreaga lume, un an al prosperității pentru poporul indian și pentru întreaga țară.

Manevrele lui Rusk în impas

PUNTA DEL ESTE 26 (Agerpres). — Corespondentul agenției ASSOCIATED PRESS la Punta del Este relatează că în cursul zilei de vineri secretarul de Stat Dean Rusk a desfășurat o febrilă activitate de culise, întîlnindu-și presunții asupra celorlalți participanți, pentru a

Solidari cu revoluția cubană

Cuvîntarea președintelui Cunei, Osvaldo Dorticos

PUNTA DEL ESTE 26 (Agerpres). — PRENSA LATINA transmite: „În diferent de sancțiunile care s-ar adopta împotriva Cunei la această conferință, poporul cuban va lupta pe viață și pe moarte pentru libertate și independență, împotriva oricărui dușman, oricît de puternic ar fi el” — a declarat Osvaldo Dorticos la ședința din 25 ianuarie a miniștrilor Afacerilor Externe ai țărilor membre ale Organizației Statelor Americane.

Playa-Giron trebuie să fie un avertisment permanent pentru toți cei care urzesc planuri de noi agresiuni împotriva patriei mele, domnilor miniștri. CUBA NU VA CAPITULA, REVOLUȚIA CUBANĂ NU POATE FI NIMICITĂ. Dacă, în ciuda acestui avertisment, agresiunea se va repeta, răspunderea pentru ea o va purta nu numai guvernul care a pornit agresiunea, ci și toți acei care au fost inspiratori ei.

Seful delegației cubane a spulberat afirmațiile unor delegații după care Cuba ar prezenta un pericol pentru continentul american. Dorticos a subliniat că țara sa respectă regimurile economice și sociale ale celorlalte țări de pe continent și cere ca și calea aleasă de ea să fie respectată.

Nu Republica Cuba, a spus el, amenință independența națională și pacea țărilor de pe continent, ci impe-

rialismul american, care asuprește masele populare și care încearcă să-și mențină influența în țările independente.

Conferința miniștrilor de Externe de la Punta del Este a fost convocată în vederea pregătirii unei noi agresiuni împotriva revoluției cubane, de a cărei forță de atracție imperialistă se tem ca de moarte. Cuba va continua politica de respectare a suveranității tuturor țărilor și a cărei suveranitate el să se bucură de același respect. Cuba, a arătat Dorticos în încheiere, nu intenționează să rupă legăturile cu țările socialiste, ea va întări prin toate mijloacele aceste relații, bazate pe prietenie și respect reciproc.

• Conferința de la Montevideo pentru neintervenție și autodeterminare • Conferința popoarelor latino-americane de la Havana • Declarația „Misiunii pentru eliberarea națională din Mexic” • Miting de masă la Lima (Peru) • Venezuela: ciocniri între armată și demonstrații care s-au soldat cu morți și răniți

țare a suveranității tuturor țărilor și a cărei suveranitate el să se bucură de același respect. Cuba, a arătat Dorticos în încheiere, nu intenționează să rupă legăturile cu țările socialiste, ea va întări prin toate mijloacele aceste relații, bazate pe prietenie și respect reciproc.

HAVANA 26 (Agerpres). — După cum anunță agenția PRENSA LATINA, la Havana continuă lucrările conferinței popoarelor latino-americane.

În ședința din după-amiaza zilei de 24 ianuarie, primul a luat cuvîntul avocatul Alonso Aguilar, șeful delegației mexicane. El a dat citire mesajului de salut adresat conferinței de Lazaro Cardenas, fost președinte al Mexicului.

În aplauzele participanților la conferință delegatul statului Peru, care a luat ultimul cuvînt în ședința de seară, a propus să se creeze o brigadă latino-americană pentru apărarea Cunei. Brigada trebuie să aibă la ființă, a declarat el, pentru ca astăzi ea să aprobe viitorul Cunei, iar mâine — viitorul întregii Americi.

MONTEVIDEO 26 (Agerpres). — „Revoluția cubană este de neînviabil”, a declarat la 25 ianuarie scriitorul guatemalez Miguel Angel Asturias, cu prilejul deschiderii „Conferinței de la

Montevideo pentru neintervenție și autodeterminare” care, alături de conferința popoarelor latino-americane de la Havana, constituie răspunsul acestor popoare la conferința de la Punta del Este.

CIUDAD DE MEXICO 26 (Agerpres). — De la Rio Grande del Norte pînă la Capul Horn, popoarele Americii Latine continuă manifestările de solidaritate cu revoluția cubană și își exprimă protestul hotărît față de noul complot împotriva Cunei pus la cale de S.U.A. la conferința O.S.A. de la Punta del Este.

„Misiunea pentru eliberarea națională” din Mexic este o organizație care grupează numeroase organizații politice din această țară, a dat publicității o declarație în care condamnă amestecul Statelor Unite în afacerile interne ale Cunei. „Guvernul Statelor Unite”, se spune în declarație, caută să obțină de la O.S.A. ca guvernele țărilor membre ale O.S.A. a unei hotărîri care să prevadă sancțiuni colective împotriva Cunei, înlocuind Tratatul de la Rio de Janeiro.

După cum transmite agenția PRENSA LATINA, o chemare a Federației studenților din PERU în capitala acestei țări, Lima, a avut loc un miting de masă în apărarea revoluției cubane. Participanții la miting purtau pancarte pe care scria: „Trăiască Fidel Castro!” „Trăiască revoluția cubană!”. Unități ale poliției au intervenit cu grenade cu gaze lacrimogene și au arestat peste 100 de demonstrații.

ÎN VENEZUELA poliția și unitățile armatei au continuat la 25 ianuarie acțiunile represive împotriva participanților la demonstrațiile de solidaritate cu revoluția cubană. După cum transmite agenția FRANCE PRESSE poliția a intervenit din nou împotriva manifestanților, două persoane fiind ucise și multe altele rănite. Potrivit unui comunicat oficial pînă în seara zilei de 25 ianuarie au fost arestate 820 de persoane din Caracas și alte orașe ale țării.

Corespondentul din Ciudad de Panama al agenției PRENSA LATINA transmite că comitetul central al Partidului socialist din PANAMA a dat publicității o declarație în care „condamnă orice acțiune a conferinței de la Punta del Este îndreptată împotriva principiilor neintervenției și dreptului popoarelor la autodeterminare”.

Poporul francez nu-i de acord cu jurații din Nîmes

Coroșpondență din Paris

Parisul a intrat în perioada așteptărilor permanente cu bombe. În orice clipă, fie zi, fie noapte, se pot auzi explozii. Sînt vizate comunistii, socialistii, democrații-cristini, gaullisti, ziaristi, deputați... Fasciștii vor să semene panică în toate cercurile. Ei speră în acest mod să-i paralizaze pe unii, sau să-i atragă pe alții la politica lor.

Ieri, pentru prima oară în Franța, s-au văzut jurați care au refuzat să participe la lucrările unui tribunal din Nîmes, unde se afla pe banca acuzărilor unul din acești aruncători de bombe, din cauză că au fost amenințați, de către O.A.S. Tribunalul a fost nevoit să amîne judecarea procesului. Chiar dacă

jurații au abdicat „sub amenințarea” de la datoria lor, totuși incidentul nu este mai puțin simbolic. Ziarele care s-au erijat în purtătoare de cuvînt ale ultracoloniștilor, au știut azi dimineață să prezinte acest incident în lumina care le convine.

O.A.S. ar dori ca francezii, urmînd pîda juraților de la Nîmes, să abdice, să renunțe la drepturile și îndatoririle lor de cetățeni, în fața amenințărilor fasciste. Și cum O.A.S. nu are în spatele ei decât o minoritate infimă de francezi, ea folosește argumentul favorabil al fasciștilor: terorismul.

Reacția juraților de la Nîmes nu înseamnă cîtuși de puțin că poporul francez este gata să capituleze. Dimpotrivă. Recentele atențione care au avut loc și în special asasinarea unui funcționar al Ministerului Afacerilor Externe, au trezit indignarea generală. Guvernul a răspuns, declarînd încoadată că va lua măsuri „radicale” împotriva O.A.S.-ului: de acum înainte acești aruncători de bombe vor fi aduși în fața tribunalelor militare — acele tribunale care i-au achitat pe toți fasciștii judecați de ele în ultimele luni.

Asemenia declarații, care de altfel au fost făcute și pînă acum — nu au fost urmate de măsuri concrete, care să-i pună la respect pe generali care vin în sprijinul ofițerilor fasciști și pe poliștiști care s-au dovedit complicii O.A.S.-ului. „Predici ne sînt oferite din belșug — scria ieri directorul ziarului „Le Monde” — și se anunță altele, care, desigur, nu ne vor aduce nici ele nimic excepțional. (El face aluzie aici la viitorul discurs al generalului de Gaulle care este anunțat pentru data de 5 februarie). Situația fiind cea pe care o cunoaștem, putem noi, oare să cerem, în mod foarte respectuos, stăpînitorilor noștri, să ne scutească, cel puțin pînă la noi ordine, de statisticile lor triumfătoare și de profețiile lor care de atîtea ori au fost desmintite?”

De fapt guvernul continuă să ia măsuri împotriva antifasciștilor, în loc să le ia împotriva fasciștilor. Astfel, într-un liceu de la Melun, unde s-a descoperit existența unui grup al O.A.S.-ului, a fost conceput un pedagog republican. Această hotărîre s-a luat în urma directivelor date de către ministrul Educației. În ajun, ministrul a declarat că este inadmisibil să se înșoale și în universități să se facă politică. Această amenințare însă se adresa de fapt manifestanților anti O.A.S. În adevăr, de mult timp fasciștii activează pe față în instituțiile de învățămînt și pînă acum n-a fost luată nici o măsură împotriva lor. La această dovadă de complicitate cu O.A.S.-ul se adaugă o politică ale cărei vederi se pot rezuma astfel: mai bine fascismul, decît Frontul Popular. Sub această lozincă

s-au intrunit în cîteva rînduri conducătorii partidului socialist, al partidului radical, al Mișcării Republicane Populare, al independenștilor (ei nu-și ascund simpatia lor pentru O.A.S.), al sindicatului socialist-democrat și al sindicatului creștin, în vederea încercării de a constitui un așa-zis „front democratic”, căruia O.A.S.-ul este gata să-i acorde încrederea, ca să ducă politica sa: continuarea războiului în Algeria și distrugerea germenilor democrației.

Conducătorii socialiști continuă să refuze orice unitate de acțiune cu comunistii. Ei nu vor consimți — spun ei — la o luptă comună, decît în caz de puci, adică cînd o lovitură de forță, atunci cînd va fi prea tirziu.

Manevra pe care încearcă s-o realizeze Guy Mollet cu prietenii săi, se lovește de un obstacol foarte serios. Ea nu corespunde curentului antifascist care se dezvoltă în cercurile pe care se sprijină partidele acestei coaliții. Trebuie să subliniem că Franța a văzut mult mai multe manifestații politice într-o singură lună, decît în ultimii 8 ani. E nevoie însă de mult mai mult pentru a zdrobi primejdia fasciștilor.

În numeroase uzine au loc manifestații puternice împotriva fascismului, se realizează acorduri care îngăduie unirea largă a forțelor democratice, — subliniază azi dimineață într-un comunicat Biroul Politic al Partidului Comunist Francez. Dar extrema gravitate a momentului necesită o amploare mult mai puternică a acțiunilor populare antifasciste. Biroul Politic cheamă toți muncitorii, democrații de toate opiniile să extindă și să întărească unitatea lor fără înțiriere.”

JAQUES COUBARD

26 ianuarie 1962

DE GAULLE: — În sfîrșit, avem bomba noastră proprie.
Desen de VICKY din ziarul englez „NEW STATESMAN”

„Se bate pasul pe loc?”

Publicăm mai jos textul integral al articolului „Se bate pasul pe loc”, al ziarului „IZVESTIA” sub semnătura comentatorului său, N. Polonov. Acest redacției, oglindește punctul de vedere

al articolului „Se bate pasul pe loc”, al ziarului „IZVESTIA” sub semnătura comentatorului său, N. Polonov. Acest redacției, oglindește punctul de vedere

După cum am arătat, la Moscova a fost reluat recent schimbul de păreri sovieto-americani în problema germană, care a început încă în toamna anului trecut, în zilele cînd ministrul Afacerilor Externe al Uniunii Sovietice se afla la sesiunea Adunării Generale a O.N.U. Acest schimb de păreri a fost așteptat de mult, și nimeni nu poate rămîne indiferent la discutarea unei probleme care este, de bună seamă, problema cea mai stringentă a timpurilor noastre.

Dacă ne referim la declarațiile unor politicieni occidentali, se creează impresia că ei, calcîndu-și poate pe inimă, înclină totuși să țină seama de imperativele vremii și să ia parte la căutarea unor căi rezonabile pentru reglementarea pașnică în Europa, inclusiv pentru normalizarea situației în Berlin occidental. Există observatori și comentatori politici care merg ceva mai departe: ei recunosc sincer că în lumea actuală, pentru Occident, realitatea a devenit mai puternică decît dorința și, oricît de greu ar fi să ieși din tranșeele războiului rece, este și mai neadîbit să rămîi în aceste tranșee. De aici rezultă concluzia utilă că dacă cei de la Washington și din celelalte capitale occidentale nu vor să rămîin în afara reglementării pașnice, trebuie să privească cu seriozitate dialogul sovieto-americani, să formuleze în cursul acestuia păreri constructive și să contribuie la găsirea unor soluții reciproc acceptabile.

Nu este decît de dorit ca acest grînd de înțelepciune să dea cît se poate mai repede mîlă. Deocam-

dată însă, asemenea mîlădii nu se observă. Se observă altceva: în coloanele majorității presei occidentale se strecoară — și este de presupus că, nu fără indicații de sus — afirmații despre schimbul de păreri sovieto-americani, care nu corespund cîtuși de puțin nici obiectivelor acestui schimb de păreri, nici opiniilor exprimate uneori în discursurile oficiale ale unor oameni de stat occidentali, în special ale președintelui Kennedy și primului ministru Macmillan.

Lucrurile sînt prezentate cam în felul acesta: din însărcinarea partenerilor săi, Washingtonul „sondează poziția sovietică”, caută să afle „dacă aceasta nu s-a schimbat” și dacă nu oferă cumva posibilitatea de a se servi cu un nou sos diplomatic vechiului meniu — menținerea regimului de ocupație în Berlinul occidental. În acest scop, Occidentul își va permite luxul să bată pasul pe loc, fără a se sîmchisi de căutarea unor idei rezonabile, și să facă parodă despre așa numita sa „linie dură”.

La drept vorbind, aceste încercări urmîrind să prezinte într-o lumină falsă sarcinile convorbirilor sovieto-americane, pe lingă faptul că sînt rău intenționate, sînt și primejdioase. Ele împiedică dezvoltarea cu calm, laborioasă, a problemelor reglementării pașnice în Europa, inclusiv însănoșirea situației din Berlinul occidental. Totodată ele reprezintă o manevră cu ajutorul căreia se încearcă să se abată atenția opiniei publice din străinătate de la adevărata problemă, concentrînd-o asupra unei probleme imaginare.

Uniunea Sovietică nu s-a îndoit niciodată că tratatul de pace german va deveni realitate, că Berlinul occidental va fi transformat într-un oraș liber și că noul său statut va căpăta garanții internaționale riguroase. Prin urmare, „sondarea” în acest sens a poziției sovietice este o curată pierdere de timp. Această poziție nu este dictată de considerente de „litigiu”, așa cum pretend unele ziare occidentale, ci de situația care s-a creat în Europa, unde este timpul să se încheie o dată și pentru totdeauna capitulul celui de-al doilea război mondial, pentru că sa nu se dezlănțuie un al treilea conflict mondial. Europa așteaptă aceasta de mai bine de 16 ani. Nu este exclus ca această așteptare să nu pară unor oameni din America chiar atît de împovăritoare; Statele Unite se află departe peste ocean, teritoriul lor a fost scutit de pericolele războiului trecut și unii oameni de acolo judecă umările acestuia prin prisma egoismului și speculațiilor.

Dar pentru poporul sovietic, polonezii și englezii, francezii și portughezii, cehii și italienii, Europa este casa natală și de aceea sînt îndreptățiți să ceară ca rămășițele războiului să fie măturate cît mai grabnic de aici.

Să nu se supere diplomații occidentali, dar ni se pare că atunci cînd ei vorbesc despre „sondare” și expectativă, se gîndesc pe ascuns cum să obțină ca ocupanții din Berlinul occidental, să ofere d-lui Rusk posibilitatea de a doborîl eureka de om care „se pricepe să vorbească cu Rusia” și în sfîrșit, să zădărnicească încheierea Tratatului de pace cu Republica Democrată Germană.

Cuîntînd să-și facă curaj cu aceste speranțe, unele ziare ca, de pildă, ziarul londonez „Times” scriu de-a

a N.A.T.O., avansată departe spre Răsărit. Ei ar vrea ca și pe viitor să se comporte în centrul Europei așa cum le va trece prin cap, nesocotind suveranitatea Republicii Democratice Germane. Un amănunt semnificativ: în zilele cînd are loc schimbul de păreri sovieto-americani, ex-generalul Lucius Clay, reprezentant personal al președintelui Statelor Unite, aduce de pe malurile fluviului Potomac pe malurile diului Spre un nou plan potrivit căruia Berlinul occidental ar trebui să se transforme pe vecie într-o cazarmă americană. Este vorba de proiectul de înlocuire a celor trei sectoare de ocupație din acest oraș printr-un sector comun, unde Washingtonul își rezervă în mod mărinimos rolul de stăpîn cu puteri depline. Cu alte cuvinte, șefii generalului Clay nu numai că nu se gîndesc cum se poate lepăda uniforma de ocupație în Berlinul occidental și asigura împreună cu Uniunea Sovietică dezvoltarea acestui oraș ca oraș liber și neutru, ci caută să la țeară de coarne, strîduindu-se cu tot dinadinsul să zmulgă anumite „drepturi” ca o completare la drepturile de ocupație de mult perimate.

Cei din Occident care speră că convorbirile sovieto-americane pot deveni un paravan pentru un asemenea plan, se înșală omnicu. Mai mult decît atît, diplomația occidentală riscă în cazul acesta să-și tasteze craca de sub picioare și să rămîin în afara unei reglementări pașnice.

Al unorilor prilejul să auzi că anumiți oameni politici occidentali, printre care secretarul de stat Rusk, se felicitează pentru „fermitate”, dînd asigurări că, lîmînată cu „sondarea” și tergiversarea”, ele le va permite să împuste dintr-o dată trei lepruri: să rămîin ca ocupanți în Berlinul occidental, să ofere d-lui Rusk posibilitatea de a doborîl eureka de om care „se pricepe să vorbească cu Rusia” și în sfîrșit, să zădărnicească încheierea Tratatului de pace cu Republica Democrată Germană.

Cuîntînd să-și facă curaj cu aceste speranțe, unele ziare ca, de pildă, ziarul londonez „Times” scriu de-a

